

ക്രിസ്തീയ പൊതു വിജ്ഞാന

ബക്കമാരൻ, ബി. എ.

എക്കാട് കമ്മാർജ്ജരി പുസ്തകം 2.

കയ വോട്ടിക്കൈ

തൃശ്ശൂ

നാലു സ്വരംസക്തമികരി.

അന്നകത്താഃ

കക. എക്കാട്ടാർ, ബി. എ.

പ്രകാശക്കൗർ:

കക. അനൂർ. ഭൂത്രിസ്സ്

കോഴിക്കോട്.

മുന്നാം പതിപ്പ്
കൊച്ചി ആയിരം.
1952 സെപ്റ്റംബർ.

വില പത്രണം.

പകപ്പേരുകാണും പ്രസാധകനാക്കും.

അഥടി:
കെ. അൽ. ഗുണരംഗ് അച്ചുകുടം,
കോഴിക്കോട്.

കുടക്കൽ.

1. ഒരു പൊതിക്കേണ.
 2. മതിക്കമതി.
 3. ഒരു പുതിയ വില്ല്.
 4. അന്നനായാട്.
-

ഗ്രന്ഥകത്താവിഞ്ഞര മറ്റ വില കൃതികൾ.

വിവാഹത്തിഞ്ഞര വില
പാപത്തിഞ്ഞര ഫലം-
ഒമ്മവാ രാഗത്തിഞ്ഞര ഫലം.
അമാഖാഞ്ഞര കട്ടി
കടങ്ങകാണ്ടി കിട്ടിയ മത്തൻ
ചുര ക്കോട്ടിയും ചോരക്ക്കുള്ളം
ഇരിവൻ കണ്ണു
അസൃഷ്ടമയം
ശപിക്കപ്പെട്ട ശപമണം
ചെറുകമകൾ (മനാം ഭാഗം)
" (മണാം ഭാഗം)
വില അന്ധാപദ്മജ്ഞം
പ്രാണിവുംശ വരിതും (നാഡി ഭാഗജ്ഞം)
ജ്ഞാനാസ്ത്രം (നാഡി ഭാഗജ്ഞം)
ജ്യോതിശാസ്ത്രം

ദയ പൊതീരിക്കാൻ.

കാരിപ്പാതെ കേവലം ചാപ്പരാഭ്രാഹമാ
അവസരങ്ങൾ കുടക്കുന്ന വന്നേച്ചുന്നതു ഓരോ തയാറ
തലയിലെഴുത്താണ്. എനിക്കുണ്ടും എൻ്റെ ക
ളിൽ കിട്ടുന്ന പണം വെളിയിലയിൽ വീഴുന്ന വെള്ളം
പോലെ ചാവലമായിരിക്കുന്നുണ്ട്, കേവലൻ പുത്രാവ
സമ ദിക്കലും ഒരു അപൂർവ്വവസ്ഥയായി തീരിപ്പില്ല. - ഹാ
ജിയുടെ ബുല്ലിമുട്ടുനാം കുടാതെ ചാപ്പൻസ്മാനം കുടക്കു
ന്ന സിലിക്കന എനിക്കു അംഗീക്കേണ്ടുള്ള അവസരം പോ
ലെ ഉന്നേഷം മന്ത്രാക്ഷാക്കന അവസരം മരുരാനമില്ലെന്ന തീ
ച്ചപരിയാം. ക്രിഡാശം ദ്രോക്കമാണെന്ന തോന്ത് തൊന്ത്
പരിത്തത് കളിവല്ല. സുക്കിച്ചുവെക്കാംതു ഒപ്പുവെവ്വും
വിലവഴിക്കേണ്ടതു പണവും എന്നാണ് എൻ്റെ പ്രമാ
ണം. അനാവസ്രമായി വിലവുക്കാം എന്തെങ്കിലും
ഉദ്ധീക കരും ലിപ്പാത്തത് ക്രൂന്ത്യു അനഭവമായിരിക്കേ
ണ്ടതാണെന്ന തൊന്ത് ഇതുകൊണ്ട് ധനിക്കുമ്പോല്ല. .
തൊന്ത് എപ്പാറിലും ഒരു വിചരിതമട്ടകാരനാണ്. കാ
രിപ്പാതാക്കുവാഴാണ് എൻ്റെ ആലോചനകൾ ശക്തി
യും, ബുല്ലികൾ കുമ്മതയും ദെയൽത്തിനും ഉണ്ടാക്കണമുണ്ടും ഉ
ണ്ടാക്കണമുണ്ടും. ഇന്ത മാതിരി അടി വരുത്തിയ നിലപ് എന്നു
പ്രോബെയുള്ള ധാരാളികൾക്കു മാത്രമേ കുടക്കുന്ന സിലി
ക്കാറുള്ളൂ. കാബേരൻ തൊച്ചട്ടിലെ കാരണവന്നുയാലും
കൂടി തൊന്ത് അവിടത്തെ സ്പര്ശ്രക്ഷിക്കുന്ന ഉന്നുപനാശത്തി

നു കാരണമാവാതിരിക്കില്ല. നില്പനാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് കേവലം എന്ന വിശദച്ഛ്വാന് ഇഷ്യപരമാഫോല്യം സാധിക്കാറില്ല. കോടിശ്രീപരമാരായ കാർനിജിക്കം ഫോർമിനംകുടി ഇതു മാതിരി അനുഭവം കൊണ്ടാടാൻ കഴിക്കില്ലെന്ന ഒരു വിചാരം ചിലപ്പോഴോക്കെ എന്നു രസിപ്പിച്ചു.. എന്തായാലും പണമുള്ള വക്ഷ് സ്വാല്പമാകാതെ കാൽഞ്ഞാട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ ഇതുകൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചു. പണമുള്ളതുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുനാ അവരേഠനം, പണമില്ലാതെ തുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുനാ എന്നിക്ക് വലിയ ബുദ്ധമാനമില്ല ഈ പ്രാണത്വക്ഷ് റിക്കൽ ഉണ്ടാവും എന്ന ആരശയും ആറമുണ്ടായും ഉള്ള പേര്, ഉള്ള വക്ഷ് റിക്കൽ ഇല്ലാതാണ്ടുകും എന്ന പേടിയും ശങ്കയും ഉണ്ടാകും. അതെന്നെങ്കിലുമാവ ടെ. അന്നാതെത ദിവസതിൽ എന്നെന്നു കുറുതു ഒരു നേര കാലുപോലുമില്ലായിരുന്നു. പണത്തിനെ സംഖ്യയി ത്രുടന്നും ഇല കൊഴിഞ്ഞുപോയ മരംപോലെ ഞാനും വെറും നശിണായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അന്നാതെത അന്നാ വല്ലചിലവിനു അത്രാവശ്രമായ പത്തിങ്ങന്തുടരപ്പിക്കു എങ്ങിനെ ഉണ്ടാക്കണമെന്നും എന്നോലോച്ചിച്ചു വരുവോ ആനും ഞാൻ എന്നു സ്നേഹിതൻ കെ. വി. തൃഷ്ണനെ കണ്ടു.

ഞാൻ:—ഹാ! നല്ല അവസരത്തിലാണു് നിന്നു കണ്ടു. മു:—എന്തായിരുന്നു.

ഞാൻ:—ഞാൻ കുറുതു കാശില്ലാതെട്ടിട്ടു് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന. നാലുപുറത്തിൽനിന്നും കാക്ക കൊത്തുപോലെ ഓരോയവർ എന്നു കൊത്തിപ്പുറിക്കുന്നു. ആക്കോ

புது அமுனிஸ்கூ மேடித்துக்கொட்டினால் குழந்தையின் வீ
ஸ்ரீகாளத் தெய்வாவுடைய விவசமாகி கண்ணார்த்துவான் அதைக்கை
வாய் போயும்கொள்ள மாலியன்ற எங்கவேற்றால் குழி
க்கனா. பூர்ப்பாக் வரகிக்கூ ஜனியுடை காஞ்சமன், வீ
டுத் பாட கிடக்கான். கொட்டப்பானால்து கொட்டக்குறிப்பாதை
மேலாலோன் கடங் தலில்பூன் நமுடை யூப்புகாரன்
கேட்டப்பான் சரிக்கன். பூப்பான்திப்புங்கூவுலி கை கா
வீஷலக்க பானதிடு விவஸ் புதையி. அதுக்குப்பாட.
ஒய் ஹக்காந்துக்கூக் குடாதை கஷிகயிலு; அது ஸஹ
யா செப்புான் தொந் நினையான் கள்ளது.

கு:—நபூ புதிலையத்தெளையான் கள்ளது.

தொந்:—அதென்றா, நின்ற காஞ்சி பளமிலையாகி
அதுத்துக்கூலை குஜியாக்கூப்பு.

கு:—தலைவால், நின்றத்துக்காஞ்சி நதங்கான் பாபுத்.

தொந்:—அந்திலை, வான் பாடுகள்கா?

கு:—ஏன்றினையான் வரான் பாடிப்பாத்தது.

தொந்:—ஏதோ, நின்றத்தைக்கை பளமுள்ளதிடு பூவு,
மிலு. ஏனைப்பூலையுத்து. வோகோபகாவிக்கட,
க்கான் பளம் உள்ளகேள்ளது.

கு:—ஏன்ற வரை பளமுள்ளதின்னிடுகுடி ஏற்ற தொ
ங்க பாட்டுக்கூப்பு; துளிலூமாங். வாஜ்சிய வகு
யிக்க 3,000க ஹங்கலையான் நைந் ஸெட்டுவினா,
புக்கித்து. அங்கத்தை குப்புக்கியுடை குலூங்கா
த்தின் 500க்கும் ஸம்மாயித்து. ஹப்புாங்களை

ങ്ങ കരിക്കംതുന്തിൽ 35കക്ക് രഹം വന്ന തിട്ടക്കി. ഉദ്ധൂപിക മഴവൻ തികയാണ്ടതിട്ട കാസ്പ്രത്ത് കമമാ റഞ്ചാടാണ് രണ്ടുധ്യൂപിക വാഞ്ചിക്കണ്ടുന്നത്. ഈ നി കൊപ്പരക്കാരൻ കുഞ്ഞെന്താലൻ മാപ്പിള വന്നാൽ എന്തു പറ്റയും എന്ന പയങ്കിക്കളിക്കകയാണ്‌താൻ. എഴുപ്പാഴം ദാൻ സുക്കിച്ചിരിക്കുന്നു. കയ്യിൽ കാ ശില്പാതിരിക്കുന്നോഴാണ് നിങ്ങൾ വല്ലതിനും വന്ന ഒമാളിക്കുന്നതു എന്നു.

ഞാൻ:—ഈ കുത്തുന്തിൽ നിന്നേര നാബവാ പണമോ കിർക്കാരൻ എന്നു അതു കണ്ടു?

കു:—അഭ്യു തെററായിട്ടുനും വിഹാരിക്കുന്നതെ. പണ മണംകിൽ ഞാൻ മടിഖില്ലാതെ എടുത്തു തങ്കാവ നാബനു നിങ്ങൾക്കുന്നു നിഖയമുള്ള കാത്ത മരി.

ഞാൻ:—ഒഹാ! ഇങ്ങിനെ ഒരു പരോപകാരിയെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നിക്കു കേരംകേണ്ട.

കു:—എന്നാൽ ചെവി പോത്തിക്കൂട്ടു.

ഞാൻ:—എന്നിക്കു അല്പപാനിക്കാനേനും കിഴിയില്ല. ആ രാണു ആ ഒപ്പുകുഡാപ്പിൽ കേരിത്തേന്നതു.

കു:—എന്നു അതുകൂടു മനസ്സിലായില്ല. “മുരഞ്ഞു” മന കയ്യ് “പരിഗ്രാമൻ” നന്നുതിരിപ്പാടല്ല അതു, നിങ്ങളുടെ ജീവി.

ഞാൻ:—എന്നും ജീവി. ഈ അവന്തയും അസുന്ദര്യും കൂട്ടും വതിയും ഭ്രാഹമവും ഉള്ള ഒരു തെമ്മംടക്കയെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.

എ:—എന്നാം ടെക്നോളജി. കമ്പിലേറു പണം കെട്ടി യിരിപ്പും അതുണ്ടാണ്. എത്തക്കിലും കാര്യത്തിൽ വാരി പിടിച്ചാൽ അതു ബെജുംപോലെ വിലവു കാണംമടിയില്ല.

തൊൻ:—എന്നാൽ നമ്മും ബന്ധങ്ങളാണ് ചെല്ലുക. അങ്കേ ഒരു നീ പറയുമോലെ വലിയ വാഴിക്കാരനം ഭരിമാനിയുമാണ്. ഒരു സമയം നമ്മൾക്കും വല്ലതും കീഴുമോ എന്നാം അവലോചിക്കാമണ്ണോ.

തൊൻ:—രണ്ടാം ഷാപ്പിൽ കയറിയക്കൂട്ടാം എ, നോ രാഹുവന്നിൽ മുഴകിക്കൊണ്ട് നന്ദുരിപ്പാട് ഒരു കസേലമേൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. തൊൻ:—രണ്ടാം, അതു കബേരനെ കെതിയോട്. തൊഴിതു, മെല്ലെ ഒന്നു മറ്റു; മഹസിച്ചു, ഗരേഡത്താതുങ്ങാനിനു.

തൊൻ:—തിരുമന്ത്രാലൂപിനു ഒരു കണ്ണീതമെന്നാണോവോ? നന്ദുതിരിപ്പാട്:—വിശ്വഷിച്ചുനാമില്ല.

എ:—അപ്പോൾ വല്ലതും ഒന്നു ഉണ്ടാണോ വരുന്നുല്ലോ.

നീ:—ഈല്ലെന്നമില്ല.

തൊൻ:—അടിയാദാംക്കം. ഓരോ കേരംക്കുന്നതിൽ വിശദായം. മുണ്ടാം?

നീ:—കെട്ടിടുത്തു ഫലം.

തൊൻ:—ഫലമുണ്ടാവില്ലോ അതു മുഹമ്മദാനം, റീച്ചർപ്പേട്ടതയെതെന്നു ഉണ്ടതിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നീ:—നീഡാം ഡിപ്പുട്ടി കലക്കൂർ കമ്മാരൻനായരു അരി യുമോ.. അതു വഞ്ചിക്കുന്ന അവിയാതവർ ചുപ്പുമൊന്നു്

തൊ:—നല്ലുവന്നീം അവിയും.

ന:—അവവനറ കോടതിയിൽ ഇന്നാളീങ്ക ദിവസം നാം. സാക്ഷി രായിപ്പോയിരുന്നു. ആ കഴുവേറി നമ്മു അനാംവശ്രമായി ഇട്ടി ശകാരിച്ചു. നാം അസ്യം തിച്ചു. നമ്മു ആരും ഇതിനു ഇന്തു് ശകാരിച്ചിട്ടും ഇല്ല; ഒരു ശ്രൂദണ ആ സപാതഗ്രും. കിട്ടിയതും കൊട്ടതും കലിക്കാലവെവിവം തന്നെ. അവാ എന്നു താവാട്ടിൽ ജനിക്കണമ്പരാക്കേ ഡിപ്പുട്ടി കു ലക്ഷ്മാരായിരിക്കയില്ല. നമ്മുടെ താവാട്ടിൽ ജനി കണ്ണമ്പരാക്കേ ജന്തികളായിരിക്കും.

തൊന്തഃ:—അബ്ലേഹത്തിനു ആ. മാതിരി ദിവസപ്രാബല്യം സ നജ്ഞാബൾ. തിക്കമനസ്സിനു ദണം പകർമ്മ ഇന്നു തിച്ചില്ലായിരിക്കും.

ന:—വഷളു്, വഷളു്, തിരുവിതാംകൂർ പോന്ന തന്മുഖാന്ത തന്നെ നമ്മു ബ്രഹ്മാനിക്കും. നാം ഇരിക്കുന്നോട് തു ഇരിക്കാനു മടക്കും. അഞ്ചിനൈയുള്ള നമ്മുയാണു് ഇന്തു് ശ്രൂദണു് കിട്ടിച്ചുതു്. നമുക്കു വല്ലുംതു കേവലം വന്നു.

തൊന്തഃ:—എന്നിട്ടുന്നായാണോ.

ന:—ആ കഴുവേറിയെപ്പുറവി. നമ്മുടെ അഭിപ്രായം ഉള്ളിൽ തന്നെ കരുക്കി.

ശ്രീ:—ഇവിട്ടതെ ക്ഷുണ്ണ അഭിനഷ്ടിക്കണ്ണക്കുതു് തന്നെ.

ബാന്തഃ:—അതു കൈവണ്ണ മതിയായില്ലപ്പോ..

നഃ—മാനനഷ്ടത്തിനു വല്ല നമ്പരം അവൻറെ പേരിൽ നിലനില്ലെന്നു എന്ന നാം പല വക്കീൽമാരോടും അനേപശിയു. അതു കൊശവൻ ഒരു ജല്ലിയുടെ നിലയിൽ ചറഞ്ഞതാക്കൊണ്ട് ഒരു നിലുത്തിയുമാണ് ല്ലേന്ന് എല്ലാവയം അഭിച്ഛായപ്പെട്ട്. പിന്നൊന്നാം മെത്രു ചെയ്യും.

ആഃ—ജല്ലിയുടെ നില വക്കീൽമിച്ചിട്ട് വന്ന നിലയല്ല. കാശിനു കൊള്ളാത്തവർക്ക് ഉള്ളോഗം കിട്ടിയാൽ ഇങ്ങിനെ നെയ്യാക്കണംയായിരിക്കും.

നഃ—നിലുത്തിയില്ലാത്ത കാഞ്ഞുത്തിൽ നമ്പരിക്കുകയല്ലാതെ എല്ലു ദാതി.

തൊന്ന്—എല്ലു. ഈ അപ്പാനവും സമീച്ചി വെള്ളതെ ഇരുന്നു കൂടിക്കയെന്നോ. ഈത് അടിയന്തരംപോരി സ്ഥാപിക്കുകയില്ല. മാനുസാരായ മഹത്തുക്കണ്ണുകൾ തൊമ്മാടിക്കും എല്ലെതക്കിലും നിലിക്കും.

നഃ—അതെന്നുകുറ്റും. ഈ കാഞ്ഞുത്തിൽ തനിക്കുണ്ടു ചെല്ലും സാധിക്കും.

തൊന്ന്—അടിയന്തരം തിരുമന്നല്ലോന്നു കല്പിച്ചാൽ മതി. അടിയൻ തിരുമന്നല്ലു കേരംകേര അട്ടേലാത്തതെല്ലുന്നു ശക്കാരിക്കും. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെക്കാണ്ട് തീരുമന്നല്ലോട് മാല്ലു ചോദിപ്പിക്കും.

നഃ—താനെന്നെന്നൊക്കയോ പറയുന്നു.

തൊന്ന്—തിരുമന്നല്ലോന്നു അടിയന്നെ നല്ലവള്ളം അറിയാതെത്തിട്ടാണ്.

നഃ—അറിവത്തിട്ടുള്ള കാര്യം.

ഞാൻ:—അംഗമിനെ അങ്ങളിൽച്ചെന്നുത്തു. തിരുമനസ്സിലെ ഒരുഗ്രതയും പദ്ധവിയും അടിയന്തരിയുംപോലെ എത്തും അറിയില്ല. തിരുമനസ്സിലേക്ക് വേണ്ടി മരിക്കാനും കൂടി അടിയന്തരകമാണല്ലോ. അംഗമിനെയിരിക്കു അദ്ദേഹത്തെ ചെന്ന ശക്തിക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തെക്കാണട്ട് തിരുമനസ്സാട്ട് മാപ്പുഡ്യാദിപ്പിക്കുതും അടിയന്നു് വലിയ കാര്യമാണോ.

കു:—ഈവിടത്തേക്കു യാതൊരു വിശ്രദിപ്പണക്കട്ടം വേണണ.

ഞാൻ:—അടിയന്തരകാണ കല്പിക്കയേ വേണട്ട്.

നഃ—താന്നാളും റസികനാണു്. താൻ പറയും പ്രകാരം ചെയ്യാൻ നമ്മുടെ പേരം തീന്നപ്പോകമായിരുന്നു. ഒരു വലിയ കണ്ണിതം നമ്മുടെ മനസ്സിൽനിന്നു ഹോഴ്രൂയശപാലൈയിരിക്കും. അന്നു ഞാൻ ഏകലും മരക്കില്ല.

ഞാൻ:—അരെന്തും അടിയൻ ഒരു കാശിനും ഗതിയില്ലാതെ വന്നാണോ. തിരുമനസ്സിലെ കാലാധാരമുാണ് അടിയന്നുള്ളതു.

നഃ—എത്കു സഹമതില്ല. താൻ പറയും പ്രകാരം നട തനിയാൽ ഞാൻ തനിക്കു മന്ത്രഭവപ്പിക്ക സംഭാവന ചെയ്യാനൊരുക്കമാണു്. നാം ഖാക്കമാറി ഏകജലും നടക്കുകയില്ല.

ബാൻ:—തിരുമനസ്സിനു ആളു് തന്നാലും അടിയൻ വാങ്ങാനോരുക്കുകമാണു്. ആ കഴുവേറിയെ ഒന്നു പകരത്തി

எங் பகுரம் ஸ்காலிகரெண்டிக்ட் ஸ்டியூஸ் நித்தி கொடுத்த ஸ்டில்பு. ஹர்ஷப்ரகஞ்சேஷனல் ஹரிகென தின மந்திரிசெய்காரிசூட்டிக் பகுரம் சொல்பூங்காலிலே ரூபா? அவுக்கு வய்வாய்க்கிழவு. தினமந்திரிலேகை ஸ்டியோலைபேங்கள் கில மாஸ்மாஷங்காயிரிக்க வேங்கி அல்லும் போலும் விஷங்கிபூங்கிவகுத்துமோ? ஏழுவெங்குத்து என் ஹபேரல் தனை ஏழுவெங்குத்து என்.

கெ. வி. துண்ணெயும் நெடுதிரிபூங்கினேயும் சூடு என்ற யிபூட்டிகலத்துக்கெட் விட்டிலேகை நடை. ஏன்ற முறையும் சுள்ளும் குஸலில்லாத்துர களத்தேப்புரிம் ஹவ ராதும் எனிசூவரான் மடிசூல்பு. யிபூட்டிகலத்துக்கெட் எர என் பள்ள ஸ்டார்டிகலூங்கினை. ஏனாமாறுமலூ வலிய ஸ்டீலித்தொண்மானிக்கை. ஹப்ரேரம் அதுதூகை ஸ்ரியுவும் ஸாட்பிக்குமராயிக்கை. ஏங்கால் கோட்டியில் வா வேங்கி புதுதும் என் மரிரி அரிசெந்துகொண்டு என் வலிய அவுப்புமானை என் விவரிசூவுக்கு அதுஜான். அது எகாண்ட் சிலிவ அவுவலும் பிளாஸ்டிக்கு வர்மெக்கிலும், வீட்டில் வெ எங்கால் அரசேர்வும் தன்ற அதிப்பிக்குத்துடை வெடும் சாஸ்கா என். ஹத ஸ்ப்ளாவும் என்ற நல்வள்ளும் அரிசெந்து கொண்டு நெடுதிரிபூங்கின்ற கள்ளியில் பொட்டியிக்ட், ஸ்மா என் வாண்பான் கைப்பாயும் என்றாக்கை கூடு பிடிசூ குடி என்கினை. ஏன்ற புரபூங்கின்ற உரப்பு காளி பூங்கெள்வி, போகுங்வழிக்கூ என் துண்ணெயுங்கின்ற மக்க கத்தி வாண்பி, துரை, ஒழுஙோக்கி, அபூர்வத்தை கிடை

കിലിട്ട്. “അതുനേതാളം സാഹസതിനു പോകണ്ടെന്തു” എന്ന നന്ദുരിപ്പാട് പറഞ്ഞപ്പോൾ തൊൻ കന്ന മരദയ സിച്ചുതേ ഉള്ളി.

ഡിപ്പൂട്ടികളക്കുങ്കെ വിട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ തെക്കിനി മാളികയുടെ ചുവടിൽ യമാദ്യാഗ്രം നന്ദുരിപ്പാടിനേയും തുള്ളിനേയും ഇത്തതി തൊൻ കുസലില്ലാതെ മാളികമേൽ കേരിച്ചെല്ലാൻ ഒറപ്പുട്ടി. നന്ദുരിപ്പാടം തുള്ളിനം എന്നു കന്നം തിരിയാതെ അന്നധിപ്പോടെ നോക്കി. അവർ അത്രുന്നും വകിതനമാരായിരുന്നു. എന്ന അവയുടെ വിളിച്ചുപോയ മുഖം എന്നു ഭോല്പുന്നപ്പുട്ടതി. “വിന്തിനു നീർത്തുള്ളിയതെന്നാപോലെ” ഹതും എൻ്റെ ഉദ്ദേശത്തിനു സഹായിയായി. “ഹവൻ എന്നൊക്കെയൊന്നും ലഘൂ ഉണ്ടാക്കിത്തിനിക്കാൻ ഒരുവിധിനായും എല്ലാം കുടി നമുക്കു പിന്നോയും അവതാളിത്തിൽ ചാടിക്കുമോ. നമക്കു മലേ ഹവിടെ കാണുന്നതു തന്നു അബ്ദലംമായ്ക്കില്ല” എന്ന നന്ദുരിപ്പാടിന്റെ വാക്കിനു “ഹവിടെനോട്ടും ഡേപ്പുടെണ്ടി, അദ്ദേഹം ഹവിടെനേതാടായ തെററ ചെയ്തു സാഡാവില്ല” എന്ന തുള്ളിന്റെ മുഹപടിയും തൊൻ കോൺ കയറ്റേബാധം കേട്ട്. ഏകളിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഡിപ്പൂട്ടിക ലക്കിൽ എന്നോ എഴുതുകയായിരുന്നു. ഉച്ചത്തിൽ പാരും ബോഡില്ലാതെ മെല്ലെ പറയുംബോളിംഗം മോട്ടെയിരിക്കുന്നവക്ക് കേരംക്കാൻ ചാടില്ലായിരുന്നു. ദൈത്യത്തുള്ളി വന്ന കെടവവുംകുടി അന്നകുലിയാണെന്നു പറഞ്ഞപോലെ ഹതും സംഗതിയും എനിക്കു മരറായ സഹായിയായി. എന്നു

ക്കണ്ണപ്പോറ്റ ഡിപ്പുട്ടിക്കലക്ടർ എഴുത്തും നിത്തി, കന്ന മുഖ
രണ്ടിള്ളു, ഒരേത്തും ഇരിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു.

ഡി:—എന്നു വന്നതു.

ഞാൻ:—എനിക്കൊരുമുപ്പം പറവി അങ്ങെനോ! നിങ്ങളും
ബുത്തെ ഇതു കഴിക്കിയ്ക്കിന്നു എന്നു രക്ഷിപ്പാനായ
മില്ല.

ഡി:—എന്തുമും!

ഞാൻ:—ഞാൻ ഒരു അവിവേകം പ്രവർത്തിച്ചു. നമ്മുടെ
പുത്രജീവഹം വിചാരിച്ചു നിങ്ങൾ എന്നു രക്ഷി
ക്കണം.

ഡി:—എന്നാൽ കഴിയുന്നതാണെങ്കിൽ നിങ്ങയമായിട്ടും
രക്ഷിക്കണം.

ഞാൻ:—നിങ്ങൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യുമെന്നു എനിക്കു നല്ല
ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെയെന്നും ഇ
വിടെ വന്നതു.

ഡി:—എന്തുക്കു ഇനി കാണ്റുമെന്താണെന്നു പറയു:

ഞാൻ:—മുരുപ്പോമനക്കൽ പരിഗ്രാലൻ നമ്മുടിരിപ്പാടി
നെ നിങ്ങൾ അറിയുമായിരിക്കും. ഇന്നാളൂടെ ദി
വസം നിങ്ങളുടെ കോടതിയിൽ ഒരു സാക്ഷിക്കായിരു
ന്നു. നിങ്ങൾക്കാണാനിടയുണ്ട്. വലിയ ജീവിയാണും.

ഡി:—കോടതിയിൽ അങ്ങിനെ ആത്ര സാക്ഷികൾ വന്നു,
പോരയ്ക്കാണുമിരിക്കും. ഇതൊക്കെ ആരുക്കുമ്പാമുഖ,
വൈക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഇരിക്കുവെള്ളി പറയു.

ஷாஸ்திரம் என்பதை அறியான், வலிய யிக்கவியான். கடியாளாகுடை மோர் கடிக்கா செல்லி அந்தியான். அதுவாண்டினு பிடிசூப்பிக்கா வீபூவரங்கான். ஜாதிபூரியாவின்ற வூயகை ஸ்ரீ அதேநே மேல் பல்லிஹிது வாட்கா செல்லு முஹான். பவித்ரி பல்லுகூஷிக்கள்ளுக்கா வகு யான்,

ശ്ലി:— ഒന്നാംതുറം വിശ്വേഷണങ്ങൾ, പരിസ്ഥി.

ஸ்தாந்:— ஹதுவீட வூக்கி பாடுவும்கொள்ளு என்ற அர
ங்கெண் என்ற முறையேக்கிய ஹதியை. ரஷ்டிரபூரிக்
கரவுஷாலை கல்லூரி அங்கும் ஏற்கொண்டிருக்கின்றன.
காட்கிஞ்சுக்கியது: பணம் என்ற அங்கெண்டு ஒ
வதை வலித்துவிடுதலே. அங்கெண் பிரித்து கொ
டிசு. அல்லியாது அங்கினதமாறிசூக்கெண்டுவை
அ. அவர்கள் மூலம் நிர்ணயித்து விடுதலை செய்து. வாய்
நிலைமைக்காண்டுத்தின் காலத்திட அதைப்பற்றியும் அதை
யெய்த வெசு பரவுத்துவமோ? அங்கெண் மனமிவாய்
விவரம் என்னோது பரவுத்துவம் என்னிக்க கண
க்கிலேவர கேட்டுப் பாடு. ஹதுவீடுடைய கண பூகு
ம் பேருளிக்காது வெட்டுத் திட்டுக்கூடியில்லை என
நெடுஞ்செழி. அங்கெண் ஹதுவீடுபேரும் மிகியெதான்
ஏதாந் மிழூற், ஏதாந்து பூஷுக்கஷாபூரிய ஹதுவீடு
களெழுத்தி. வெட்டுமொத்தங்களை நாவு. மகாரமோதை
நாவுதையாறி தீட்டுத்துவதை கல்லூரிப்பாரம் என்னிக்க
பூர்ண உருவாய்வைப் பரவுத்துக்கூடு. ஹதுவீடு

ഒരു എൻ്റർ ഇടയ്ക്കുന്നു. ഇന്നത്തോന്തരം നോന്നും ഇപ്പോൾ എന്നിങ്കു നല്കു അപദിഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് “എന്നു വന്നത്” എന്ന ഫോഡി അപ്പോൾ ഞാൻ പല്ലുകടിയ്ക്കു എത്തുവയാണ് ഇപ്പുത്തിൽ ഒരു അറിവുന്ന പാശകളും എന്നും വന്നതും മകാരിയുകളും തുംബയിൽക്കൂടി ആളുകളും ഏതുവയാണ്. “എന്തിനും വന്നത് എന്നോടു മാനും ദിവസവും അപേക്ഷാ വിധാരിച്ചിരുന്നത്. വലിയ ആളുശ്ശെന്നും നിംവയാക്കു അവിടെ വെച്ചുകൂടിയും. ഒത്തമന്ത്രിന്ത്യം വന്നതും ഫോഡിപ്പുനാളുണ്ടാക്കയില്ലെന്നു. വിധാരിച്ചുപെട്ട ഇടനെന്നും. മാപ്പു ഫോഡിച്ചില്ലെല്ലക്കിൽ തസ്തിപ്പുശ്ശേരാണു. ബാക്കിവെക്കില്ലും. തോൻ പരമ്പരയാലെ. ഉച്ചയ്ക്കില്ലെല്ലക്കിൽ, കൊലക്കിരാറം നടത്താറംകൂടി തോൻ, മടിക്കില്ലും. ഇതു, കു. ഞാറി കണ്ണിരിക്കുന്നോ. കുരു പണവും പദ്ധവിയുള്ളശ്ശെന്നു വെച്ചു വസ്തു. കഴുവുവികളും ധിക്കരം കാണിച്ചാൽ ബാക്കി യുള്ള വർഷക്കിൽ വരുത്തുവാൻ അടഞ്ഞിക്കുന്നുമെന്നോ? ഇതേതും കോടതിയിലെ. നിയമമാണോ. അയ്ക്കും അതുവരെമുഖ്യങ്ങളിൽ ഇടനെ. തന്നു മംസ്തും ഫോഡിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടും. അപ്പോൾ ഒരോഴീഡി വില്ലു്” (പിന്നു വഴിമെ. പതിനേത. സപ്തരത്തിൽ). “എന്നു നേരി അങ്ങളുണ്ടാണോ! തോനിശ്ശിവന്നെടുക്കു പറഞ്ഞുചേരുയും ചുപ്പാറു. അളളുകളും വളിക്കു കുട്ടിക്കുട്ടിക്കുട്ടിക്കുട്ടി. കുരു. കുവിഞ്ഞരുചേരു, യെന്നു എന്നിക്കും, തോനി. എന്തിനുപരയുണ്ടും. അത്യാദാ, മുൻനു പേരിൽ സിവിലായും കുമിനലായും നബ്യർ. കുട്ടിക്കുപ്പുനെന്നുണ്ടായിട്ടുണ്ടാൽ. അന്നും കുട്ടിത്തും. എന്നും അഞ്ചാറുക്കും. നിഞ്ചും എന്നും. എന്നാഭലാ. അഞ്ചാറുക്കും. നിഞ്ചും എന്നും. പുരുഷത്തും ദിവസവും ഒരു വൈദമന്നുണ്ടായിരുത്താം. അതു വെള്ളമുക്കു

നമാണോ; അതുകൊണ്ട് എൻ്റെ സ്റ്റേഫിതൻ തീപ്പി നേരം ഉച്ചാദശപ്രകാരം ഞാൻ അയാളെ ചുവട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ കഷണം ചോട്ട യിരഞ്ഞി എനിക്കുവേണ്ടി വെറും മണി വാക്കു പറഞ്ഞാൽ മതി. നന്ദുരിപ്പുംടിനെ നോക്കി “കോപം കൊണ്ടിരിയാതെ പറത്തു പോയതല്ലെ. ഒക്കെ കഷി മിച്ച കളയിന്ന്” എന്ന മാത്രം പറത്തു ഇംഗ്ലീഷ് പോരുണ്ടോ.

ബി:— സഹതിനെന്നതുവീഴ്രാധം. കഷണം ചോട്ട. ഇരഞ്ഞു മല്ലോ.

ഞാൻ. ഡിപ്പുട്ടിക്കലുക്കുന്നും ഇരഞ്ഞിവരുമ്പോരും ഞാൻ. ശക്കാരിച്ചുതു് ഡിപ്പുട്ടിക്കലുക്കുരുധ്യാണാനു തെററിലു ദിച്ചു എന്നൊക്കെയാണോ വരുന്നപോകുന്നതെന്നു പേടിച്ചു വിറച്ചുവക്കാണ്ട് നന്ദുരിപ്പാട്ടം തീപ്പിനും ഒരു നിജജി വന്നാരായി നിന്നിരുന്നു. ഡിപ്പുട്ടിക്കലുക്കുന്നുടെ പിന്നാലു ഇരഞ്ഞിയും ഞാൻ വളരെ ക്രൂഡിച്ചുപോലെ ക്ലൗംകാണ്ടം മിഡിക്കോണ്ടം തെവക്കുന്നതുകൂടി തുടർന്നുള്ളിച്ചിരുന്നു. ഡിപ്പുട്ടിക്കലുക്കുരു കണ്ണ മാത്രയിൽത്തന്നു നന്ദുരിപ്പാട്ട നേരു കാണു തെരുത്തു. നന്ദുരിപ്പുംടിനെ നോക്കി ഡിപ്പുട്ടിക്ക ലക്കുകൾ “എത്രാണങ്കുണ്ടോ! കോപംകൊണ്ട് പറത്തു പോറു പതിച്ചു, ആച്ചുക്കാനുബലും വന്നപോകാതുതു. ഒക്കെ അഭിച്ചുകളയിക്കും. അമലാലീമാതിരി അഭിലംം വരിപ്പു” എന്ന പറയുന്നതു കേടുപ്പും ആശുപ്പുക്കൊണ്ട് നന്ദുരിപ്പാട്ടം തീപ്പിനും ക്ലൗംമിച്ചുപോയി. എപ്പാവർക്കും വേണ്ടി ഡിപ്പുട്ടിക്കലുക്കുരുചേരു. തെരുവ്. വിടവാഞ്ചി, നന്ദുരിപ്പാടോട്ടും,

മുള്ളിനാട്ടം കുട മടങ്ങി പട്ടിയറഞ്ഞിയപ്പോൾ “തിരുമന
അസ്സാട് മാപ്പ്” മോബിക്കിലേപ്പുനോ? അവന്നെ അവന്നെന്നര
വലിയചുണ്ടുകൂടി തിരുമനസ്സാട് മാപ്പ് മോബിക്കിലേ?
എന്ന എൻ്റെ വാഴ കേട്ടപ്പോൾ നന്ദുരിപ്പുടിനെന്നര
ആദ്യത്തീനും അഉവും അററവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
“താൻ പുജ്ഹി ചില്ലായല്ല. നമ്മക്കവേണ്ടി ഇതു ദൈത്യ
പ്പുട്ടിലേ. താൻ അഞ്ചുമത്തെ കരിനമായി ശകാരിക്കുന്ന
ഒരു തൊണ്ടം രണ്ടുവേയം അസ്സുലാക്കിക്കേട്ട്. ഡിപ്പൂട്ടിക്കലെ
കുരെ ശകാരിച്ചു, പേട്ടിപ്പിച്ചു, നമേമാട മാപ്പ് മോബിപ്പി
ച്ചു എന്നതു ഒരു ചില്ലറ വില്ലയല്ല. ആക്കിം അതു എഴു
പുതിയ സാധിക്കുന്നതുമല്ല. മനുറിനു പകരം ഇതാ അ
ഞ്ഞുറു. നമ്മുടെ വകയായിരിക്കുട്ട്.”

ഞാൻ:—തിരുമനസ്സിലേക്കവേണ്ടി, തിരുമനസ്സിലെ കടിയാ
ന്നാരായ തൊളിാൽ ചില ഭാസമാർ എന്നതാണു്
ചെയ്യാതെത്തു്.

എന്നും പറഞ്ഞു, നന്ദുരിപ്പുടിനെ ശകാരിച്ചതിനു
നന്ദുരിപ്പുടാട്ടതനെ പണവും വാഞ്ചി വളരെ അതും രാഖി
വോടെ യാതു പറഞ്ഞു. ഒരു സുന്നായുടെ കുറവുകൂടി ഇല്ലാ
യിരുന്ന എക്കിൽ കാറുമുന്നേ പാപ്പറായിരുന്ന എനിക്കു
അഞ്ഞായിരുപ്പു കത്താവായിരുന്നുനു മടങ്ങാമായിരുന്നു.

ചാതിക്കര ചാതി.

I

ജാനി:—(ഭാഞ്ജ) അല്ലോ! നിങ്ങൾ ഒരു വർത്തമാനം ഉക്കിട്ടുണ്ട്?
കമാറൻചീഇൽ:—(ഭർത്താവും) എന്താണെന്തു?

ജാ:—നിങ്ങൾ പൊൻതര നാണിക്കട്ടിയെ അറിയില്ലോ?

കു:—കഴിഞ്ഞകൊല്ലും സ്രൂപം മയന്ത പാസ്സായവശേഷാണോ?
ജാ:—അംഗത.

കു:—അവർ നിന്നേര വലിയ ചാഞ്ചാതിയല്ലോ?

ജാ:—അതേ. അതുകൊണ്ടു തന്നോയാണ് തൊൻ പറയുന്നതോ.

കു:—എന്തു?

ജാ:—നാണിക്കട്ടിയെ പണ്ടുപണ്ഡി പഞ്ചിച്ചിറ്റിന്തരവാട്ടി
ഒരു രാമൻനായർ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്നു വെച്ചിര
നാ. രണ്ടുകുട്ടികളും അതിനു വിരോധവുമില്ലെന്നിങ്ങനേ?

കു:—ഈപ്പുഴുവാ അതിനു വെഖ്യാതും?

ജാ:—അതാണ് തൊൻ പരഹാൻ പോകുന്നതോ. രാമൻ
നായർ ബി. എൽ. പാസ്സായിട്ട് ഈനാളാണും ഈ
വിടെ എത്തിയതു. അതിനിടക്ക അലേഹത്തിന്നേര
അമമാമൻ കോമൻനായങ്ങട മകളുടെ ഭർത്താവു
പെട്ടോര. ഒരു പനിക്കുടാണു മരിച്ചുപോയി. മനം
രജിനം നാണിക്കട്ടിക്കും ഒരു വയസ്സാണും.

ക:— അതുകൊണ്ടിന്താ?

ജാ:— കേരളക്ക. പറയാം. പഴിച്ചിരക്കാർ വലിയ സപ്പത്തുക്കാരോനമല്ല. ഇപ്പോഴെന്തെ കാരണവൻ കോമന്നായക്ക് അപ്പുന്നാൽ കിട്ടിയ പത്തിങ്ങളിനായി രം ഉദ്ധൃതിക്കുട്ട സപ്പത്തുണ്ട്. അതിന്റെ അതുപായംകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അനന്തിവെൻ രാമൻനായരെ ബി. ആയൽ. വരെ പറിച്ചിച്ചത്.

ക:— ഈ മാതിരി കാരണവന്നാർ ഇല്ലോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ നാട് വന്നായിപ്പോക്കമായിരുന്നു.

ജാ:— അതെത്തെന്തുകിംപുമാകട്ട. തന്റെ മകളുടെ ഭർത്താവു മരിച്ചുനാട്ടുടി കോമന്നായരുടെ വിധമെന്ന പകന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തുപോയ വാദത്താവും കൊടുത്തുപോയ ഉറപ്പും കൈകെ തെറിക്കാനാണതു ഭാവം.

ക:— അതിനെന്തു സംഗതി?

ജാ:— സംഗതി മററുന്നുന്നാണ്! തന്റെ വിധവയായ മകളെ രാമൻനായർ കല്പാണം കഴിക്കണമെന്ന കാരണം ശാരൂം പിടിക്കുന്നു. രാമൻനായക്ക് അതിനു വഴിപ്പടാതെക്കിരിപ്പാണും നിവൃത്തില്ല. തന്റെ പരിപ്പിന്റെ ചിലവു മഴുവും നടത്തിയത് കാരണം വരുതെ സപ്പന്തു പണംകൊണ്ടാണ്.

ക:— അവിടെയാണ് വികടം പററിയതു്. ശരി, ശരി. മകളുടെ ഭർത്താവിനു രാമൻനായരുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടു് മരിച്ചാൽ പോരായിരുന്നോ? ഈ ഭാഷ്ട സമാന്തര മരിക്കേണ്ടിയിരുന്നോ?

ജഃ—അതിപ്രോധ പറഞ്ഞിട്ടുന്നാണ് ഫലം? പോരാ എതിട്ട് രാമൻനായക്ക് നേര റണ്ടായിരം ഉറപ്പിക്ക കടം ഉണ്ടാകു. സുഖ്യൻ ആന അവിള്ളുട്ടരാണുപോ ലും കടക കൊടുത്തതു്. യമാവസരം ഒരു നവചർ സപ ത്തു വിററിട്ട് ആ കടം വിട്ടുനും കോമൻനായർ എങ്ങ് റിമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് രാമൻനായക്ക് കാരണ വരുതെ വാഴി നിരസിക്കാൻ ഒരു നിവൃത്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല

കുഃ—ഒരു സ്ഥീയ വിവാഹം ചെയ്യുമെന്ന വാദത്തം ചെയ്യു; അതിനു ഉറപ്പും കൊടുക്കിക്കു; അവസാനം നേരെ തിരിഞ്ഞു . മററായവളെ കൊണ്ടുവരിക— ഇത്തരു മഞ്ഞാദയാണോ? ഇതാക്ക് പററിയതാണോ?

ജാഃ—നാണിക്കട്ടിക്കു ഈ വത്തമാനം കേട്ടിട്ട് വരുമ്പര കു സ്ത്രീതമാണ്. അവർ രാമൻനായരെ ആഗ്രഹിക്കം നേരുമിച്ചുപോയിരുന്നു. കണ്ണിയം കയ്യുമായിട്ടുണ്ട് കാലം കഴിക്കുന്നതു്.

കുഃ—മാന്ത്രണാരെന്തു വിചാരിക്കപ്പെട്ടുനിവർക്കുടി ഇണി നേര വിശ്രദാസവശ്വരക്ക് പുരപ്പെട്ടുതു് ബാശിയുള്ള വർ ഏറ്റുവെയ്യും?

ജാഃ—അതുമാത്രമാ? ഒരു കൊല്ലുത്തിനിടക്കു അവളെ നാലഞ്ചു പോരുന്നാവരായ പുരഷനുമാർ അനേപാശി ആണ്. രാമൻനായക്ക് ഉറപ്പു കൊടുത്തുപോയെന്നും പറഞ്ഞു അവരെയെല്ലാം മടക്കകയാണോ ചെയ്തുതു്.

കുഃ—ആ ചെറായാണോ ഇപ്പോൾ തെരഞ്ഞാൽ. ഈ മാ തിരിക്കായ്ക്കുതിലോക്കു കെട്ടിക്കിട്ടുക്കേണ്ടാണോ.

ജാ:—നാട്ടുകാർ എന്നാണ് വിവാരിക്കുക!

കു:—എന്തു വിവാരിക്കാനാണ്? കോമൻനായങ്ങം രാമൻ നായങ്ങം ചെറുകളാണെന്ന് വിവാരിക്കുമായിരിക്കും.

ജാ:—(പത്രക്കു) പിന്നു ഒരു സപ്രകാഞ്ചവർത്തമാനവും നി ഔദ്യോഗിക പരിശീലനം വിവാഹകാഞ്ചന്തിൽ വാദ്യത്തവും ഉറപ്പും കൊച്ചൻമേരാട്ടുട്ടി രാമൻനായർ ഷുന്നര കുറിയ ഒരു നിത്രനായി. പതിയ പരിജ്ഞാനവും മറ്റൊരു അല്ലെല്ല! ഇപ്പോൾ നാണിക്കട്ടിക്കു—

കു:—ആ വിവരം രാമൻനായരിയുമോ?

ജാ:—നാണിക്കട്ടി എഴുതി അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന എഴുന്നാട് പറഞ്ഞതു.

കു:—എന്നിട്ടോ?

ജാ:—അതിനു മറപടിയുംകൂടി അഭ്യഷ്ടിപ്പിക്കും!

കു:—ആ ആധിക്യം കുതിരയുമ്പുമ്പുകൊണ്ട് ബീകാനാളി സ്ഥാനത്തിട്ടാണ്.

ജാ:—എന്നിട്ടുന്നതാ! നാണിക്കട്ടിയുടെ മാനസക്കു തീരുമോ?

കു:—ഹനിയെന്തു നിവൃത്തി? തോൻ ചെന്ന കോമൻനായ രൈക്കുണ്ട് സംസാരിച്ചുംപോ?

ജാ:—അതുകൊണ്ടാണ് ഫലമണ്ഡാക്കുമെന്നു ശതാന്നനി സി. നിങ്ങളെ ക്കാരി വലിയ കുട്ടരാക്കു ശിപാർ ശ്രൂ ചെയ്തുപോയി; എന്നിട്ടുന്നും ഒരു മുണ്ണവും സാധിപ്പി.

കു:—മറുക്കാനുവും പറഞ്ഞിയേണാ!

ജാഃ—പറത്തു. എൻ്റെ അനന്തരവൻ കറരക്കാരനാ ണാകിൽ അധികാരം പതിനടങ്കു കറരക്കാരി നാണിക്കട്ടിയാണെന്ന കാരണവർ പറത്തുവദ്ദേ.

കഃ—എന്തായ ധിക്കാമമാണോ! അട്ട്. നീ മിണ്ണാതിരി സ്ഥ. താനൊയെ നിരുത്തികാണാം. വാച്ചാലി തു ഫ്ലാപ്പിഷ്ടിയുടെ തന്താശ മാത്രംമതി. അഴുവാം എ നിക്കവേണ്ടി എന്നും ചെയ്യും.

II

സുഖുൻ എന്ന അവിപ്പുട്ടർ:—എന്നാ, പിഞ്ഞേ വന്നതോ? കമാരൻപിഞ്ഞി:—സപാമിലയകണ്ണിട്ട് ഒങ്കാളും പറവാൻ.

സു:—അടിയന്തരകാഞ്ചമാണോ?

കഃ—വളരെ അടിയന്തരകാഞ്ചം തന്നോ..

സു:—എന്താണതോ?

കഃ—പഞ്ചിച്ചിറ രാമൻനായർ; നിങ്ങൾക്ക് കുറേ പണം തന്നാനില്ലോ?

സു:—ഉണ്ടോ.

കഃ—എന്നാൽ അതു കുളിപ്പും കുളിപ്പും നിങ്ങളെ പിതിക്കാനാണോ വട്ടം.

സു:—അഭ്യുമതിന്റെ സപ്പഹസ്താക്ഷരത്തിലും ഡ്രോ നോട്ട് എൻ്റെ കരുംലിപ്പും ഉണ്ടോ.

കഃ—അതുകൊണ്ടാണം ഫൈമിലും.

സു:—എന്നുകൊണ്ടു? കുറഞ്ഞം കേക്കംക്കെട്ട്.

കഃ—നമ്മുടെ രാമൻനായർ പുന്തര നാണിക്കട്ടിയെ വിവാഹം ചെയ്യാനാണോ എപ്പും ചെയ്യിക്കുന്നതോ. അതി

നു കാരണവർ ഇപ്പോൾ മടക്കം പറയുന്ന, രാമൻ നായക്കാണ്ങളിൽ നാണിക്ഷണ്ടിയെ ശൈലീ ലോക ഞിൽ മരൊന്ത അനീയങ്ങളാണ്.

സു:—എന്നിട്ട്?

ക:—അയാൾ അതും അറിക്കാതെ രാജുംവിട്ട് പോവാനാണെതു ഭാവം. ബമ്മംഗിലോ പെന്നാക്കിലോ എത്തിപ്പൂഡാൽ നിങ്ങളുടെ പണം വെറുതെ പോകും.

സു:—ഹതാഞ്ഞാ കണ്ണിൽ! ആ കഷ്ടം ദാനം പറിപ്പിക്കാതെ വിടിപ്പു. എത്ര കെഞ്ചിട്ടാണു ദാനം അവനു ദൈയത്തുപ്പെട്ട പണംകൊടുത്തതു്. എന്നിട്ടുള്ളി അവക്കുറ നന്ദികേട്ട നോക്ക!

ക:—ആ കഷ്ടം പൂജ്യാജ്ഞിയെ നിങ്ങൾ വെറുതെ വിടത്തു്.

സു:—ദാനം ഹന്തനൊ നമ്പർ ധാരാക്കം. ഒരു തുടൻ വാറാണ്ടി പറപ്പെട്ടവികാം. പിടിപ്പു കോടതിയിൽ കൊണ്ടിവരട്ടു. രണ്ടായിരവും പലവിശയം അതു വേഗമാനം ദരാറാക്ക കിട്ടി എന്ന വരിപ്പു.

ക:—അതുതന്നായാണു് വേണ്ടതു്. നന്നാന്തരം എപ്പും സ്വാമി.

സു:—സ്നേഹിക്കനാവരെ എനിക്ക വലിയ സ്നേഹമാണു്. കെരാറിയാൽ എന്നാപ്പോലെ ഒരു മരതപമില്ലാത്ത വൻ ഭൂമിയിലുണ്ടാകയില്ല.

III

പിറോന്ന രാവിലെ വാച്ചാലി തുണിപ്പിജ്ഞ പഴിപ്പി രക്കലേക്ക നടന്നു. ചെല്ലുവോർ കാരണവർ ഉമ്മറത്തെ

ങ്ങ പുല്ലപായയിൽ ഇരുന്ന അട്ടക്കെ നില്ലുന്ന രാഹസ്യങ്ങൾ രോച്ച എന്തോ വിശ്വാസം പറത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ഇന്ന്. ചെന്ന ഉടൻ കാരണവിനുടെ അതുകൊണ്ടുകൊരും ചുവപ്പും ബെള്ളപ്പും നിറംകൊണ്ടു മണിപ്പുവാളംപോലെ വിളഞ്ഞുനാ തങ പുല്ലപായയിൽ ഇരുന്നു.

കാരണവർ:—എന്താ പിങ്കു! പുലയദ്ദോസി തന്നെ വന്നതു്.

കു:—ഞാനോയ വല്ലാത്ത വത്തമാനം കേട്ടു.

കാ:—എന്താണെന്തു്?

കു:—നമ്മുടെ സുഖ്യൻ ചട്ടരില്ലോ? ഈ അസ്ഥിര പട്ടരുണ്ടാണെന്നു കണ്ടിട്ടില്ല. മഹാ ചതിയന്നാണോ.

കാ:—എന്താ? നിങ്ങൾക്കു വല്ലതും പററിയോ?

കു:—എൻ്റെ ചുംബക്കിക്കു വരുമ്പൊതു എനിക്കു പറും പോലെയല്ലോ?

കാ:—അടക്കാണോ പററിയും?

കു:—ഈ രാമൻനായരെ അല്ലെ അയാറിൽ പററിച്ചുതു്. ബി. എ. ബി. എൽ. ഐ. ഇതു ഒരാഴു കുവാക്കണം എന്ന വിവാദം മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്നാണ്ടായി ചിത്തി.

കാ:—എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല.

കു:—രണ്ടായിരം ഉഡ്പുടിക്കു നമ്പൻ കൊടുത്തു. ഉടൻവാറണ്ടു ഇന്നു പുറപ്പെടും.

കാഃ—എന്താണ് പിജേളും, നിറുത്തി?

കൃഃ—കൊടതിയിൽ എത്തിയാൽ ജാമുംകൊടപ്പാനിട
വോലിക്കണം.

കാഃ—ജാമുഞ്ഞിനു സ്വപ്നതിപ്പാഞ്ചത്തിട്ടാനമല്ല. മാനക്കേട്
വരുന്നാണില്ലോ. ഒന്നാമതു ശിപാധി രാമനെ വാറ്
ഞ്ചിൽ പിടിച്ചു കൊടതിയിൽ. കൊട്ടുപോയി എ
നോഞ്ച മാനധാനി. ഇനി തോൻ ജാമുഞ്ഞിനു വി
ച്ചവിക്കാൻ നോക്കിയാൽ തന്നെ, അതിനു രഹാധാരം
എഴുതണം. ആ ആധാരപ്രകാരം ജാമും മതിയോ
എന്നു അധികാരി പരിശോധിക്കണം. ആ റിപ്പോ
ട്ടോഴ്ച വരുമ്പോഴുക്ക അബ്യു പത്രം ദിവസം കഴി
യും. ആ കാലമൊക്ക രാമൻ ശിപാധിമായട ബ
നേതാവസ്ഥിൽ കിടക്കുന്നോട്? അഭേദനേതാങ്ങൾ പോരാ
യുണ്ടാണ്.

രാമൻനായർ:-പിജു തന്നെ ഇതിനോരോഴിവു കാണണം.

കൃഃ—ഈവിടെയുള്ള സകല പണക്കാരേയും പട്ടർ വിലക്കി
യിരിക്കുന്നു. രാമൻനായരെ അപഹാനിക്കാതെ വി
ടിച്ചല്ലോ വാഗിപിടിച്ചു നില്ക്കുന്നുപോലും.

രാഃ—സപാമിയോട് തോൻ ഇതു വലിയ അപരാധമെന്തു
ചെയ്തു?

കൃഃ—നിവന്നാക്കി വല്ലതും ചെയ്യുന്നതിനു സംശയി
വോണ്ടോ?

കാഃ—ഈ കട്ടക്കിൽ നിന്നു എങ്ങിനെ ശുചിയുന്നു?

രാഃ—ഈക്കണക്കിനു പണം കൊട്ടുക്കാതെ സപാമി വഴി
പ്പുട്ടെന്നു തോന്നുന്നീലും.

കാ:—ഇട്ടെന്നാതു പ്രധാനമായിരിക്കും. എന്താണ്
പിശീള, മിണാത്തതു? പണം ഇഴ്ചാറം എവിടുന്ന
കിട്ടും?

രാ:—പിശീള എങ്ങിനേയെങ്കിലും എന്നെന്ന രക്ഷപ്പെട്ടതിൽ
തന്നെനാം.

കു:—(ശ്രദ്ധാവിശ്വിട്ട്) ചൂഡിത്തബോത്തു പത്രനാണുന്ന
യങ്ങട യശം പണം കാണണാം. തൊൻ നിഃവിഷട
വിവരം പറഞ്ഞാൽ അധാരം സഹായിക്കാതിരി
ക്കില്ല.

കാ:—എന്നാൽ നാട്ടു മുന്നാർക്കും ക്ഷേമം പുറപ്പെടാം.
പതിനൊന്ന് മണിക്കൂളിൽ കാഞ്ഞും തീരണം.

IV

“ഈവർ പജ്ഞിച്ചിരിക്കൽ കാരണവൻ കോമൺനായ
രാണം. ഇംഗ്ലീഷ് അനന്തരിവൻ രാമൻനായരാണം.”
ബി. എ. ബി. എൽ. ആണം” എന്നായിരുന്ന കൂദ്ദുച്ചിശ്ശെ
പത്രനാണുന്നായരോടു ഈവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു
പാതയും.

പത്രനാണുന്നായർ:—ഓ! ഇവരേപ്പുറി കെട്ടിവുണ്ട്.
കണ്ണു പരിചയമില്ലേനോ ഉള്ളീ. എന്താണിഞ്ചിനെ
പുറപ്പെട്ടതു?

കു:—അത്രാവശ്യമായ ഒരു കാഞ്ഞത്തിനു പുറപ്പെട്ടതാണ്.
ഈവർ രാഭാധിരം ഉറപ്പികയും തിട്ടക്കും നേരിട്ടി
രിക്കും. അതോന്നു പെട്ടിച്ചുകൊടുക്കണം.

രാ:—അല്ലോ! നടക്കു വന്ന മോബിച്ചിട്ട് തൊടുവന്നാൽ കാ
ശില്പാതാഴയ്ക്കുണ്ടാണോ!

കു:—അരുളാത്രം പറയത്തു്. വല്ല മുകാരങ്ങിലെക്കിലും അതു സാധിപ്പിച്ച കൊട്ടക്കണം. കാൽം അതു അ ദിക്കന്നരമാണോ.

പഃ—മിനിന്തത്താണോ, ശകാടതിയിൽ കെട്ടിവെക്കാനാ ണണം പറത്തു നമ്മുടെ ഉഴുതവാരിയർ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പണം മുഴവൻ കൊണ്ടപോയതു്.

കു:—എല്ല പറഞ്ഞാലും തൊൻ സമ്മതിക്കില്ല. എന്നെ കിലും ഒരു നിവൃത്തി ഉണ്ടാക്കിയേ കഴിയു.

പഃ—മുന്ന ദിവസത്തെ ഇട തന്നാൽ നമ്മക്ക വല്ല മുകാര തിലും നിവൃത്തിയാക്കാം.

കു:—മുന്ന ദിവസം പോകിട്ട് മുന്ന നിമിഷം കാക്കാൻ നി രൂത്തിച്ചില്ല കാൽം അതു അടിയന്തരമാണോ.

പഃ—എന്നാൽ നിബാദം ഒരു കാൽം ചെയ്യ.

കു:—അഞ്ചിനെ പറയും തൊൻ അതുതോഴിം ഇവരോടു ഉറപ്പു പറത്തുപോയി. ഇല്ല എന്ന പറയുന്നതു് എനിക്കു വലിയ സക്കമാരയ്ക്കമായിരുന്നു.

പഃ—പണം ഇവിടെ ഉണ്ടെന്ന പറത്തതു ശരിയാണോ. എന്നാൽ തല്ലാലും നിവൃത്തിയാക്കാൻ നോക്കാം.

കു:—എങ്ങിനെ?

പഃ—ഇവിടെ മുള്ളായിരും ഉറപ്പീകയുടെ പണിജ്ഞാദി ഉണ്ട്. അതു ഇവർ സപദേശി ഭേദകിൽ വെച്ചിട്ട് പണം വാഞ്ചി തല്ലാലാവശ്യം നിവൃത്തിക്കുന്നു. എന്നെന്ന ഉറപ്പീനു മുള്ളായിരും ഉറപ്പീകക്കു ഒരു പ്രാണിക്കു തന്നാൽ മതി. എന്നാൽ അവക്ക്, അവക്കെ ചേ

രിൽതന്നെ അതുവാനം പണ്ണയും വൈക്കകയും ചെയ്തു
മല്ലോ?

കൃ:—യാരാളം മതി.

V

പഴ്ചിച്ചിറത്തറവാട്ടിൽ കേരിച്ചുന പോലീസ്
ഇൻസ്പെക്ടർക്കുടെ കുടെ ഉണ്ടായിരുന്ന നബ്ലേഞ്ചുള്ളകളിൽ ഒ
രാഡ കമാരൻപിശ്ച യായിരുന്നു.

ഇൻസ്പെക്ടർ:— (കൊമൺസായരേയും, രാമൻസായരേയും
സോക്സിട്ട്) നിങ്ങൾ പുഴിത്തരോള്ളു പത്രമനാണെന്നു
യാറാട്ടു കുറെ അതുവാനുണ്ടോ വാങ്ങിയിരുന്നോ?

കോ: നാ:—അംഗത.

ഇൻ:—അതു നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്തു?

കോ: നാ:—അതു തങ്ങൾ സ്പദ്ദേശിച്ചുകിൽ പുണ്ണയു
ചെയ്തു.

ഇൻ:—കുഞ്ഞുപുഞ്ഞികളേ! ഒരു കെട്ടകല്ലുണ്ടായിരിന്ന വേ
ണ്ടിയാണെന്നം പറഞ്ഞതു അതുവാനം വാങ്ങി, അതു
ബേബിയ ചെന്ന പണ്ണയം വൈക്കകയേറു? ഇതു എന്നു
അവലിയ കറ്റമാണെന്നു നിങ്ങൾക്കരിയാമോ? രണ്ടു
കൊസ്റ്റം കറിന്തതവും രണ്ടായിരും ഉട്ടപ്പിക പിഴയു
മാണോ സമമാനം. നിങ്ങൾക്കി നീചവുലി എങ്ങി
നെ തോന്തി?

രാമൻസായർ:— കാഞ്ഞത്തിന്റെ വാസ്തവം അറിയാതെ
ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞായും വലിയ കുഴുമാണു്. നിങ്ങൾ
ഉടമസ്ഥൻറെ അന്നവാദപ്രകാരമാണു് പണ്ണയുംവ

ചുത്ത്, പോരാന്തിട്ടു ഇതിനെറ്റെ ഉറപ്പിനവേണ്ടി മുഖായിരം ഉദ്ധൃതിക്കക്ക കൈ അലാങ്ങാട്ടം എഴുതി കൊടുത്തിട്ടണ്ടും.

ഇൻ:—അങ്ങിനെയാശകിൽ ചുഴിത്തരാത്ത് പത്രനാ നേന്നായാൽ അന്നുാധത്തിനു 'സംഗതിക്കും? കൈ കെട്ടുകല്ലുാണത്തിനു കെട്ടാനാണെന്നും പറഞ്ഞു നി. അദി അദ്ദേഹത്തോട് വളരെ വില പിടിച്ചു വില അഞ്ചേരണം വാങ്ങി എന്നും, ഒരടിച്ചുകൊണ്ടുപോ ക്കന്നോടു വാച്ചാലി തുജ്ജപിള്ളിയും കുട്ട ഉണ്ണായി തന്ന എന്നും, അദ്ദേഹത്തിനെറ്റു ശ്രദ്ധാർശ പ്രകാരം നിങ്ങൾക്കു തന്നതാണെന്നും, പിരേറ്റനാത്തനു മടക്കിത്തയമെന്നത്തു നിശ്ചയത്താലുണ്ട് അദ്ദേഹം പണിക്കുമ്പോൾ താംതെന്നും, അതോക്കെ പണിയംവെച്ചു വിവരം കിട്ടിയ ഉടനെ അദ്ദേഹം പോലീസ്സിൽ വന്ന അന്നുാധം ബോധിപ്പിച്ചതാണെന്നും മറ്റും സത്യത്തിനേൽക്കു കയ്യിത്ത്. തന്നിട്ടുണ്ട്.

രാമൻനായർ:—അദ്ദേഹത്തിനു അങ്ങിനെ തോന്തിയതു എന്നു കൊണ്ടാണെന്നു തെങ്ങൾ അറിയില്ല. വാച്ചാലി തുജ്ജപ്പിള്ളിയെ വിസ്തിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു വാസ്തവം മനസ്സിലാകും. തെങ്ങൾ കുറക്കാരല്ലെന്നു തെളിയിം.

കൊമൻനായർ:—അദ്ദേഹത്തിനെറ്റു പേര് പറയുമ്പോൾ അതാ അദ്ദേഹം വരുണ്ടും. ആവും, നമ്മൾ ജീവൻവെച്ചു. തെങ്ങൾ അത്രും വല്ലാതെ ഭേദിച്ചുപോയി. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു നടന്ന വിവരങ്ങൾ ഏറ്റെന്നു മനസ്സിലാക്കാമണ്ണും.

ഇൻ:—ഞാൻ നിബാളേ വിളിക്കാൻ ആളുള്ള അനയക്കാൻ പോകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ വന്നതു നല്ല രാശി കാണി. ഇവർ പത്രനാഭൻനായരോട് പണ്ടംപറ്റി വാങ്ങുവോരു നിങ്ങൾ തുടെ ഉണ്ടായിരുന്നോ?

കൃഷ്ണപിള്ളി:—ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടാണ് കൊ ട്രിത്തതു.

ഇൻ:—എന്നോവശ്യത്തിനായിരുന്നു കൊടുത്തതു?

കൃഷ്ണപിള്ളി:—അടിയന്തരത്തിനു പോകുന്ന ചെറുപ്പാംക്ക കെട്ട് നാണ്ണനും, പിറേനും രാവിലെ മടക്കിക്കാണ്ടു വരാമെന്നും പറഞ്ഞിട്ടാണ് കൊടുത്തതു.

ഇതു കെടുപ്പോൾ കാരണബന്ധങ്ങളും അനന്തരവ സ്ഥാപിച്ചും മാറ്റും ദിവം കരിപ്പോലെയായി. കൃഷ്ണപിള്ളി ഇങ്ങനെ പറയുമെന്നു അവർ കരതിക്കിരുന്നില്ല. ‘അപ്പുഴാണ്’ അവക്കി അവരുടെ അപാരമ്പിതി മനസ്സിലായതു.

രാമൻനായർ:—കൃഷ്ണപിള്ളി! നിങ്ങൾ തമാഴ പായ തതു പരമാത്മം പറഞ്ഞു എങ്ങനെ രക്ഷിക്കിൻ.

കൃഷ്ണപിള്ളി:—പരമാത്മം പറഞ്ഞെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആശിഷിക്കില്ലോ? എന്നോക്കുടി നിങ്ങൾ കുവാക്കിയില്ലോ? പത്രനാഭന്നായർ. എന്നു വിളിച്ചു പഞ്ചടി ശകാരിച്ചു. അതു കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടോടു. ഇക്കാലത്തു ആശിഷിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇന്ത്യക്കുരു ആളുള്ള വിസ്പൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ടോ? പോരകിൽ ഇങ്ങുമാണെന്നുണ്ടോ?

හුණ්:—හුවර දූජායිරං ඉඩසුළු ක්‍රියා වලි පෙළාගොනු
මරිගා මුදුතිකෙකාදුතියෙනා?

ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രജ്ഞനുമായി പരിഹരിച്ച വിഷയത്തിൽ കൂടാൻ ആവശ്യമാണ്.

രാമന്നനായർ:—വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള കരം പതിപ്പാം തുടങ്ങി
യാൽ നാട്ട് കാശം സ്വാിനെ പൊദ്ദുക്കി!

സ്കൂലിയെ ചതിച്ചില്ലോ? ചതിയും വണ്വനയും കൊണ്ട് നടന്നാൽ ഒരിക്കൽ കുട്ടിക്കും എന്ന ക്രയത്തേൻറിയി ങ്ങൻ.

ഇൻ:—യാതൊരു ശൈച്ഛ്വലമില്ലാതെ അമിന്റു കേസ്സി ലാബം നിങ്ങൾ കേണ്ടിഷ്ടത്. നിങ്ങളുടെ പേരി ലഭ്യ തെളിവുകൾ കണ്ടാൽ ഒക്ലൂസ് റീക്ഷിക്കാ തിരികയില്ല. ഏന്നാലും തോന്നൊന്നും പറയാം. കു മാരൻപിള്ള പറയുമ്പോലെ കേട്ടാൽ നിങ്ങൾക്കു തോന്ന് ഒരു നിവൃത്തി ഉണ്ടാക്കിത്തരാം.

രാമൻനായർ:—അംഗേഴ്സ് ഹരിയുടെവാലെ കേരളപ്പാൻ തെ ങ്ങൾ രണ്ടാള്ളം ഒരു ക്രമാംഗമാണ്.

കുമാരൻപിള്ള:—രാമൻനായർ അഞ്ചു ദിവസത്തിനള്ളിൽ നാണ്ടിക്കുട്ടിക്കു വിവാഹം ചെയ്യു. ഇതാണ് എൻ്റെ വിധി.

ഇൻ:—ബാക്കിക്കാൽ അഞ്ചു ദിവസത്തിനാക്കു തോന്ന് എറ്റവും.

ബുദ്ധാനൂത്തിരി ബുദ്ധാനൂ. വിശ്വാസവാദന കു വിശ്വാസവാദന എന്ന കുമാരപിള്ളയും കൂൺപുള്ളിയും സമാധാനിച്ചു.

ക്രയ പുതിയ വാദം

I

പറമ്പ് ഏകദേശം മക്കാലേക്കരുന്നും. അതിന്റെ മല്ലുത്തിൽ നില്ക്കുന്ന വീട് സുമാരു് രണ്ടായിരം ഉഡ്പുക വിലക്കളും മാളികയാണ്. അതു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നത് ഇഡപ്പറവിൽ ഉട്ടുമ്പുമാപ്പിളിയും ഒരു ദാസിയും മാതൃമാണ്. വീട്ടം പറമ്പ് അതിന്റെ ജനി ഭേദഗ്രാന്തിക്കാരിയുടെ താബനക്കാലും, ഏകദേശം മന്ത്രം ഉഡ്പുക വിലക്കളും വീട്ട് സാമാന്യങ്ങളും, വീട്ടിന്റെ കിഴങ്കേഭാഗത്ത് കാണുന്ന ചക്രം, അതു് വലിക്കുന്ന ഇരുന്നു ഉഡ്പുക വിലക്കളും കാളികളും ഉട്ടുമ്പുമാപ്പിളിയുടെ സ്വന്തം വകയാണ്. വീട്ടിനു മാസം മാസം ഇരുപതു ഉഡ്പുക വംടക കൊടുത്തു വരുന്നുണ്ട്. ഇതേവർത്തിന്റെ ജോലി ചക്രാട്ടവും അന്ത്രോഹവുമാണ്. അടുത്ത ബുധുക്കളായി മില്ലുന്നാണ് തോന്നുന്നത്. അക്കന്നാവഴരാട് അക്കന്നിട്ടുതനുന്നയാണ് നില്ല്. അധികാരിയുടെ വീട്ടിൽ താമസമാക്കിട്ട് ഇരുപതുകൊല്ലുതോളിമായി. തന്റെ വീട്ടിന്റെ ചുരോട്ടചുവാടാശിള ഭ്രംിയിൽ, തന്റെ മല്ലുത്തിയും വയസ്സിനിടക്കി വിശ്രദിച്ച ചങ്ങാതിയായിട്ട് ചാക്കിലോടത്തു ലോന്തുമാപ്പിളി മാതൃമേ ഉണ്ടി. അതു ഉണ്ട് ഉട്ടുമ്പുമാപ്പിളിയുടെ ശീലതുണ്ട്!

ങ്ങൾ വിവസം ലോന്തുമാപ്പിളി വരുമ്പോൾ ഉട്ടുമ്പു മാപ്പിളി തന്നോട്ടതനു കാരണം പിരുപിരുത്തുകൊണ്ട്, കൊല്ലായിൽ കുടെ അഞ്ചുട്ടം ഇഞ്ചുട്ടം കുട്ടിലിട്ട് കുടക്കുന്ന പോലെ നടക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്. വല്ലവഴരാട്ടം, അനന്ന

വശ്രമായി, കറിനമായ ശബ്ദം തോന്തിയാൽ, അവരെ ഉച്ച ഭവിഷ്യന്തിനു മന്ദായി, ഉട്ടപ്പുമാപ്പിളി, തന്നെതന്നു ഇ സ്ഥിനെ ഭ്രാഹ്മിക്ക പതിവാണോ ലോനപ്പുന്മാപ്പിളിക്ക നല്ല നിശ്ചയമാണ്. അതുകൊണ്ട് ലോനപ്പുന്മാപ്പിളിവനു കോലായിൽ കേരിയ ഉടനെ “അപ്പാ! ഈ ശ്രദ്ധാ അ രോക്കാണോ? കരെ കലശലായി കാണംനാല്ലോ” എന്ന ചോദിച്ചു.

ഉട്ടപ്പു്:—(ക്രീഡ്യക്രിക്കാണ്ട്) ലോനപ്പാ, തോൻ ഇ വി ടിൽ താമസിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ട് ഇങ്പത്തുകൊല്ലുമാ യില്ലോ?

ലോനപ്പുന്ന്:—അതിരിക്കും.

ഉട്ടപ്പു്:—അതിനിടക്ക ഒരു കാര്യ വീട്ടുവാടക തോൻ ബാ കരിവെച്ചിട്ടുണ്ടാ?

ലോനപ്പുന്ന്:—ഈപ്പായിരിക്കും.

ഉട്ടപ്പു്:—ഈതിനും ഒരു നിപസ്സാത്താൻ—അതു ഓ ധികാരി—ന്റുയമായി ചെയ്തുരേണ്ടു എത്ത റിപ്പോ രകളാണ്, തോൻ എൻ്റു സപ്രതം ചിലവിഞ്ഞു ചെയ്തതുന്നു നിണക്ക വല്ല വിവരമുണ്ടാ?

ലോനപ്പുന്ന്:—കരെ ചിലവിട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും.

ഉട്ടപ്പു്:—എൻറ അയയ്യിനും ഇടയിൽ തോൻ സത്ര വും മഞ്ഞാഭയും വിട്ടിട്ട പ്രവർത്തിയ്തു, ലോനപ്പാ, നീ വലപ്പും കണിട്ടുണ്ടാ?

ലോനപ്പുന്ന്:—(തലമൊറിഞ്ഞിട്ട്) ചിലപ്പോളും നീ സത്രവും മഞ്ഞാഭയും വിടാതെ നടക്കുന്നതു തോൻ ക ണിട്ടുണ്ട്.

ഉട്ടപ്പ്:—(കോപത്രോട) പലപ്പോഴാം നടക്കാൻ കഴിയാതെ മാതിരി നീവന്നാൽ കടിയാനായിട്ടാണ്. ആ ആധാരം “ഇസ്തിഖ്രാറും വിട്ടിം പരമ്പരാഗം വിരുദ്ധകളവാൻ ഭാവമുണ്ടാതെ. ടാറഡു” വാങ്ങുന്ന ആർഹ, ആനന്ദം കൂടിയിട്ടു വിട്ടിൽ താമസമാക്കാനാണവോലും ഓവം. ഇന്ത്യയിലെ പത്രക്കാലിയാം വാടക ബാക്കിവെക്കാൽത്തു, കമ്മിനിനു ചിലവാക്കിയ എന്നോ—ഈതു രീതി കുറഞ്ഞുകാണ്ടു നന്നാണോ? ദേവസ്ഥിതി താൻ പരിപ്പിക്കാതെ വിട്ടില്ല.

ലോന്ത്രപ്പൻ:— ദേവസിംഗയികാരി പഠിപ്പോക്കു പണ്ണേ മതിയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഉട്ടപ്പ്:— അവൻറെ പഠിപ്പ് പൂർത്തിയായിട്ടില്ല. അവൻ ഒരു ജനിയാണെന്നോലും. അവനെ ദ്രോഹിക്കാൻ താൻ ഒരു ചുതിയ വില്ല കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ലോന്ത്രപ്പൻ:— എന്നാണെന്നോലും ആ വില്ല?

ഉട്ടപ്പ്:—നീ എൻ്റെ ചാരാതിയാകകൊണ്ട നിന്നോടും താൻ തുടർന്നപറയുന്നതാണ്. അവനെ താൻ നീ ശ്രദ്ധപൂർത്താതെ ഇരിക്കില്ല. അവൻറെ കണ്ണിൽനിന്നു താൻ മോരണ്ണം ചുഡി വിളിക്കും.

ലോന്ത്രപ്പൻ:— എങ്ങിനെ എന്ന മനസ്സിലാവുന്നില്ല.

ഉട്ടപ്പ്:— താൻ ഇന്നുമതില്ല വാടക കൊടക്കില്ല. താൻ ഇന്നു മതില്ല പിരുക്കിവാങ്ങില്ല. ഇന്തു പീടിക്കുന്ന വാതിൽപ്പും കടിലുകളും വെട്ടിക്കിരി, തീ കത്തി

ക്കന്നണ്ട്. ഹലവുക്കൾ കൈ നശിപ്പിക്കന്നണ്ട്. ഒരു നിക്ക ആശാരിപ്പണിയും കുറെ ശീലമിച്ച തുകാണ്ഡ, ണാൻ, ഇതുവരെയൽ ഉട്ടപ്പാണെങ്കിൽ; ഇതാക്ക നിറവേറ്റാതിരിക്കില്ല. ഇതാണ് ഒരു ചുതി യ വില്ല.

ഭലാന്പുന്ത്:—വീട്ടിലാടകയും നഷ്ടവും അധികാരിക്ക അംഗ്രായപ്പെട്ട് വസ്തു ചെയ്യുക്കുടെ?

ഉട്ടപ്പ്:—എത്ര മണ്ണാക്കടയിൽനിന്നു വസ്തുലാജിം? അതിനാം ണാൻ വഴിക്കണ്ടാവെച്ചുപോയി. ഇതാ ഇവിടെ എഴുതിയതു നോക്കു. എരുപുര സപ്പന്തം വകയായി ഫൂജി വിട്ടിസാമാനങ്ങളിൽ ചക്കം കാലികളിൽ നിന്നു സപ്പന്തം വകയാണെന്നാം, അതാക്ക മാസത്തിൽ പത്രഭൂപ്രക വാടകക്ക ണാൻ നിന്നോട് എററവാ ഓഡിരിക്കയാണെന്നം സ്ഥിരപ്പെട്ടതുനു ഒരു ആ ധാരമിൽ തെരുവാക്കിക്കൊണ്ടു. നമ്മുടെ വില്ല നെഹരി മാതൃമിശ്രത്വാർത്ഥി. ഇതാ, ഇതു ആയാം നീ തന്നു സുക്കിച്ചു. ആ കുളിൻ വല്ല സമയ തും ജീവിക്ക വരുമ്പോൾ; നീ ഇതും എഴുന്നൊളിപ്പു, അവകാശവും പറഞ്ഞു തന്നും ചെയ്യാൽ മതി.

ഭലാന്പുന്ത്:—നീ വലിയ ഉപാധി തന്നു!

ഉട്ടപ്പ്:—ഉപാധമില്ലെങ്കിൽ ഇത് കാലത്രു കാക്കകൊത്തി കൊണ്ടതോകും...
.....

നാം ആ കുള്ളൻ വിലവാക്കണ്ണേ! അങ്ങിനെയാണെ
കിൽ നാൻ പോവാനൊരുക്കമാണോ.

ഇങ്ങിനെ അധികാരിയെ ഓരോനും അനാവധ്യമായി
ഒക്കാക്കുന്നിരിക്കു, ലോന്തു മാപ്പിള ശത്രാദവും
വാങ്ങി തന്റെ ജോലിക്കു പോയി.

II

ഉച്ചപ്പോലെതന്നെ ഉട്ടപ്പ് മാപ്പിള ആ മാസം വാ
ടക കൊട്ടണ്ണില്ല. മാസം പിന്നെയും നീ കഴിഞ്ഞു. അ
ങ്ങിനെയിരിക്കുന്നോടു ചങ്ങാതി ലോന്തു മാപ്പിള അ
വിടു വെന്നു. ഉട്ടപ്പ് മാപ്പിളയുടെ മാത്രം സുരിച്ചതായ
സന്ദേശവും തുഷ്ടിയും കണ്ണപ്പോറു ആ ഭിംഗം എന്ന
ബണ്ണാക്കു അധികാരിയെ പറിച്ചിരിക്കണമെന്നു ലോന
പ്പു മാപ്പിളക്കു തോന്നാതികനിട്ടില്ല. ഉട്ടപ്പ് മാപ്പിൾ
അത്രുന്നും സന്ദേശവും നീടു വിട്ടിന്റെ ഏകാലം തന്റെ
ചങ്ങാതിക്കു കാണിച്ചു. ഉള്ളിലുള്ള അടികളുടെ വാതിൽ
പോളികൾ—നീനായും പുലാവിന്റെ പൊളികൾ—
പറിച്ചേട്ടതു, കൊത്തിക്കിറി, വിരക്കുകയിൽ ഇട്ടിരിക്കു
ണ്ണ. വാതിലിന്റെ പട്ടികൾക്കു പറിച്ചേട്ടതു, കയ്യണ
ങ്ങളാണി, മിലതു ഉണ്ണു ചാക്കമാക്കാനുപയോഗിക്കുന്നത്
കണ്ടി. കൂഴുക്കാഡുകളും കുടിമല്ലുകളും ചെയ്തു ഉള്ളി
കൊണ്ടുവെട്ടി, നീണ്ട പല്ലിള്ള ഹംച്ചവാളുകൾക്കും പോലെ
ആ കാടികളിൽനിന്നുണ്ടു. നാടകൾ പലതും പൊട്ടിച്ചിരി
ആ കാടികളിൽനിന്നുണ്ടു.

തന്ത്രവദപ്പികയുടെ നഷ്ടം അരു വീട്ടിനു വരുത്തിക്കഴി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.

ഉച്ചപ്പ്:—ഇതുകൊണ്ടോന്നും ഉച്ചപ്പ് മതിയാക്കിപ്പ്. ചുമ റിനേൽനിന്നു കമായമാക്കു അടത്തിന്തളിയിട സൗം. ദക്ഷിംഗലു പ്രക്കാക്കു പറിച്ചുട്ടു ചുട്ടും. ഓടകൾ ഇനിയും ധാരാളം പൊട്ടിച്ചു വീടിന്റെ ഉള്ളിൽ മഴവെള്ളം കടത്തും. ഇനിയും നൃം നണ്ട മാസവൽക്കര പണിയുംകൂടി ഉണ്ട്. ആനാംലു ഒരു വകയിൽ പുത്തിയായി എന്നു പറഞ്ഞുകൂട്ട.

ബോനപ്പുൻ്ത്:—വേഗം പുത്തിയാക്കിക്കൊള്ളി. ശാതിനു ഇളിൽ ശരിഞ്ഞതുപോയാൽ അന്ത്യായം ഫയലാക്കുകയും കുമിഡിൻ നോക്കുകയും, മേലാൺ നഷ്ടം ചെയ്യു നാതിനു നിരോധനക്കല്ലുന്ന വിച്ചകയും ചെയ്യും.

ഉച്ചപ്പ്:—നീ നൃം നണ്ടമാസം മിണ്ണാതിങ്ങനാൽ മതി. പിന്നു കൈകു തോനാഞ്ഞുള്ളാം. അരു അധികപ്പു സംഗി ശാധികാരി വരുമ്പോരു തോൻ തന്നു ശാവ കൈയും കുട്ടി, വിച്ചകാണിക്കും. അവൻറെ മുഖം കാണുമ്പോരു തോൻ ചിരിച്ചു മരിക്കുണ്ടായിനു നീ ഒരു മരുന്നാണെന്ന നാളുത്തിനേൻ ഒരു ദാക്ക എനിക്ക് കടിപ്പുണ്ടു തരും. അവൻറെ ചാട്ടവും നോട്ടവും തോൻ പുല്ലുവിലയാക്കും. പോയന്ത്യായം കൊടുത്താളാൻ പറയും. എനിക്കു നേരംപോകു വിചാരിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾതന്നു ചിരി വരുന്നു.

ഭലാനപ്പുന്ന്:—അനുറാധം കൊടുത്തിട്ടും ഫലമില്ല. നിങ്ങൾ എഴുകനു ദിതലോക്കു എൻ്റെതാണന്നുണ്ട് വെച്ചിട്ടുള്ളതു? അതറിയുമേംാഴാണ് അതിരസം.

ഉട്ടപ്പ്:—ഹ! ഹ! ഹ! ഇതുപുറവിൽ ഉട്ടപ്പും കളിച്ചാൽ അഞ്ചിനേയാണ്. തോൻ മത്തുംക്കാരനാണെങ്കിലും തെററിയാൽ വലിയ പോക്കിരിയാണ്. സുത്രത്താനേയും കുടി എനിക്കു പേടിയില്ല. ചുങ്കാഡിയാൽ ഒരു നാലായിരും ഉട്ടപ്പും അവശേഷിരുതു് തോൻ ചാരക്കു പാരക്കു പായിക്കാതിരിക്കില്ല.

ഭലാനപ്പുന്ന്:—അഡികാരിയുടെ പിത്രക്കു വിച്ചാരിക്കുന്നോടു കൂദാശയെത്തിനു നെഞ്ചത്തുതു് ഉണ്ട് കൊണ്ടപ്പും കുറിക്കം.

ഉട്ടപ്പ്:—അവനെ തോൻ പന്നുമും പോലെ തിരിക്കം. നോക്കിങ്കൂ.

ഭലാനപ്പുന്ന്:—വരുന്നോടു കാണാം.

ഉട്ടപ്പ്:—പിന്നു അവൻ വാടകക്കു ഇതുവരെ വരാതരം തെന്നാണന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ഭലാനപ്പുന്ന്:—ഒരു സമയം ജോലിത്തിരക്കായിരിക്കം.

ഉട്ടപ്പ്:—എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടെ, അവനെ? അവനും തിരക്കാശു വാടക പുരിപ്പിക്കുന്ന തിരക്കാണ്.

ഭലാനപ്പുന്ന്:—ഒരു സമയം സുവക്കോടായിരിക്കം.

ഉട്ടപ്പ്:—അണ്ണുാ. ഈ രസം കഴിയുമ്പുണ്ടെങ്കിലും അവൻ കുടഞ്ഞതിലാക്കുന്നതുനാണ് എൻ്റെ പ്രായ്മന്. ഈ രസം കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ കിടന്നാലും ശരി, മരി

ചൂപം ശരി, ചുപ്പം കഴാക്കാനുതന്നെ. എനിക്ക് അതു വക്കൻ ഇളില്ലന്തായി കല്ലുമിച്ചിക്കുന്നതു കാണണം. അതു ദാൻ പറവസഹായംകൊണ്ടു കാണുകയും ചെയ്യും. എനിക്ക് നേര നല്ലവള്ളും ചിരിക്കണം. ഗ്രാമഫോൺഡേവിലെ ചിരിപിരിക്കണം. ചിരിച്ചു ചിരിച്ചു വിഴിഞ്ഞാം.

III

നാലമ്പുജാസം കഴിഞ്ഞിട്ട് ലോന്റപ്പുന്ന പിന്നേയും ഉട്ടപ്പുമാപ്പുളിയുടെ പീടിക്ക് ചെന്നാപ്പോരം, അതു ഘൂത്തൻ വീടിനു പറങ്കയപോലെയുള്ള മാറ്റങ്ങൾ സകലം വരു തരിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നവാതിലിന്നേറ പൊഴിക്കരുട്ടി ബാക്കിവെച്ചിട്ടില്ല. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ട് വാഴക്കളും ക്കു പൊരിച്ചു വെരുതെ കൊട്ടത്തുകളും സ്ഥാനങ്ങിപ്പോവാൻതക്കു വള്ളും കടവെട്ടി, പെട്ടുന്ന വീണാപോക്കുതക്കവള്ളും നി ത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. നോംതരം പിലാവുകളുടെ വേരൊ ക്കു വെട്ടി, ഒരു കാറ്റിനു വീണാപോവാൻതക്കവള്ളും നി ത്തിയിരിക്കുന്നു. തെളംമാവുകളുംതുടി വെട്ടി വിറകാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ട് ഉട്ടപ്പുമാപ്പുളി മകളി ലെ വലിയ മരിയിലേക്കു ലോന്റപ്പുന്നമാപ്പുളിയെ വിളിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ കണ്ണ കഴു, ലോന്റപ്പുന്നമാപ്പു ഉ മുക്കിയു കൈവെച്ചുപോവാൻതക്കവള്ളും അത്തുകര മായിരുന്നു.

ഉട്ടപ്പു്:—ഈതൊക്കെ എന്നാണുന്ന വിചാരിക്കുന്നു? വാ ഉണ്ടെന്ന് ഉറയ്യാനുമല്ല. ഈ പറമ്പിയു കായ്ക്കുന്ന

തെങ്ങ്‌കൾ നുറവുതെന്നും ഉണ്ട്. ഓരോനീ
മേൽനിന്നു നന്നാലുകളും മറിച്ചുട്ടും അ അ
രന്തെന്നും ഇവിടെക്കൊണ്ടുവന്ന തുടിയതാണ്.
ഇതൊക്കെ അധികാരിയുടെ മേലാലത്തെ നാളികേര
മാണ്. മീ! മീ! മീ! ഇതു കാണുമ്പോൾ അധി
ജീടു കോലമെന്നായിരിക്കും! ഒരുപിൽ പോകുന്ന
അപിയ എന്നോടു എവിടുന്ന 'വസ്തുലുക്കും?'

ഡോനപ്പുൻ:—നിന്റെ ദൈനും വസ്തുവും ദൈനും! ഇങ്ങി
നെ ഒക്കെ ചെയ്യാറെപ്പെട്ടു?

ഉട്ടപ്പു:—ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ ചെയ്യാലെ ഈ വക്കാർഷി കയ
പാംമാകയുള്ളി. കയ്യും നീട്ടി വാടകക്കവന്നാൽ
പോര. അപ്പും സാമാജി വീട്ടം മറ്റും നന്നാക്ക
ണം. വാടകക്കാട്ടക്കന്നതിനു പുറമെ, വീടിൽ താ
മസിക്കുവരു വീടിനു നന്നാക്കണമെന്നു പറയുന്നതു
കൂട്ടുമല്ലോ? എന്നെക്കാണ്ണക്കിലും ഇവന്റെ മൊ
ക്കി കടിയാനുംകും നന്നു വരട്ടു. ഇവനെ ഇങ്ങിനെ
യാനും ബൗദ്ധികമാക്കുന്നതു.

പിന്നെയും മാസം നന്നാക്കിത്തു. ഡോനപ്പുമാപ്പു
ഇ തന്റെ ഗ്രഹചാരം ശമിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഓരോ മാസ്സു
ള്ളം വിവരിക്കുവോരും, ഉട്ടപ്പുമാപ്പും ബലപ്പെട്ട വരുന്ന
അ ക്കണ്ട്.

ഉട്ടപ്പു:—അരു മാസമായിട്ടും അ പിതൃക്കൻ വാടകക്ക
വരാത്തതെന്നായിരിക്കും എന്ന വിവാരിക്കുവോരു
അവന്റെ കാൽന്ത്യമന്നു ഇതാ കയ കൂത്തുംകൊണ്ടു വ
ന്നിരിക്കുന്നു.

ലോകപുന്ന്:— ഇന്തിനാണ് വാടക്കുക്കൊ?

ଉଚ୍ଛ୍ଵସ— ଶର୍ଵଙ୍ଗ ତୋମାଳ୍ପୁଷ୍ଟ କଣୀଲୁଙ୍କ ନାହିଁରେବିଲେ ଯ
ଏ ମାଗନାମାଳ୍ପଙ୍କ ତୋଣୁ ଶର୍ଵରେ କାନ୍ତିରିଷକ୍ଷଣମାଳ୍ପଙ୍କ
ମାଳ୍ପଙ୍କ କରନ୍ତିରେଣୁର ତାଲ୍ପୁଣ୍ୟଙ୍କ. ଗୋକୁଳ ତୋଳିଲ୍ଲ,
କାନ୍ତିରିଷକ୍ଷଣବନ୍ଦ! ଏତୁନାହାୟି ହୁଏ କେ ଶର୍ଵ
ସମତିଙ୍କ କାନ୍ତିରିଷକ୍ଷଣ.

ലോകപ്പെടുത്തിക്കൂട്ട് വകുപ്പാന്തനിനായിരിക്കും?

ଉଦ୍‌ବ୍ଲେପୁଁ:— ଏହି ମଣ୍ଡାକ୍ରମକଣ୍ଠିଲୁମାବନ୍ତକୁ ନାହିଁ ରାବି
ଏବ ଲୋକପ୍ରକଳ୍ପନାକୁ ଯତଃକୁ ରାଜାଙ୍କୁ ରାଜିତ ରାଜାଙ୍କୁ ରାଜିତ
ରସତିକୁ ରାଜାଙ୍କୁ !!

ബോന്തുന്ന്:—വാടക ബോദിപ്പുന്ന് വക്കിലെന്തിനാണ്!

ഉച്ചുപ്പ്:—ഈവോ! വക്കിലുംതുടങ്ങാതു എന്തിനായിരിക്കുമെന്ന തിരിത്തേരും? ചിട്ടിനും പറമ്പിനും വിലക്കെട്ടുബാധായിരിക്കും. പതിനായിരത്തിന്റെഒളം വിഹാരിക്കുന്ന വീടും പറമ്പും ഇപ്പോൾ മണ്ണാധിത്തിനെടുക്കുന്ന അതുകൂടി കാണാട്ടു. ഹി! ഹി! ഹി! വ്യസനംകൊണ്ട് അധികാരിയും നേരഞ്ഞുംകൊണ്ട് തൊന്തരം നാളി ഭോധിക്കുന്നും, സംശയിപ്പിലും. എൻ്റെ ഇഷ്ടാ, നീ വരാൻ വിട്ടുപോകുന്തേ?

ഭോഗപുന്ത്:— ആണോ വിളിച്ചില്ലെങ്കിലും കൂടി കാം വരി
പ്പേ? ഈ താമാശയല്ല, കാണേണ്ടതു.

IV

ଉଚ୍ଚପ୍ରତିକାଳୀନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମହାନ୍ତରରେ ଆଶ୍ରମରେ ଉପରେ ଆଶ୍ରମରେ ଉପରେ

ലോന്പുൻ:—കളിൽ ചീല കടലാസ്സും ഉണ്ട്.

ഉട്ടപ്പ്:—പ്രതിനായിരത്തിന്റെ പറമ്പ് രണ്ടായിരത്തിനി
ലേണ്ട പറയുമ്പോൾ അധികാരിയുടെ മണം കാഞ്ചി
പ്ലേ? അതരാൻറെ മതയെ തിനിട്ട് പൊന്തിയ അ
കൂദാ കലിങ്ങപ്ലേ?

ഹാജിനെ ദാമോണ നോട്ടിത്തെരുക്കാണ്ടിരിക്കും അ
ധികാരിയും വർഷിലും പടിവാർത്തിയും കടന്ന നടയിൽ മു
ഖം വേശിച്ചു. ലോന്പുൻ മാപ്പിളിഴയാട്ട്, നൈ കള്ളും ചിമ്മി,
തുന്റെ ചിരിയുമടക്കി, ഉട്ടപ്പ്‌മാപ്പിളി, നടിച്ചവിട്ട് ദേശ
ക്കതിയോടെ, രണ്ടാളേയും തന്റെ വിട്ടിന്റെ അക്കന്ത
ക്കോലായിൽ ഹട്ടിയന്ന കണ്ണുലഘുമാർ ഹാംതി. ഇതു കൈ
ടക്കാതുങ്ങാക്കു താന്നം ഒരു സമാധിയാണെന്നും ശക്തിച്ചു
പോകുന്നതെന്നുവെള്ളും മരുന്നാ ലോന്പുന്മാപ്പിളി, ഇവ
അടെ നേനിച്ചുപോക്കുതെ പടിവാതിലിന്റെ അടക്കാത്ത
നീന് നിന്നു. ഉട്ടപ്പ്‌മാപ്പിളിയുടെ വിരി പൊട്ടുവോരു മെ
ല്ലെ അട്ടത്തുവെല്ലാമെന്ന നിശ്ചയിച്ചു. നേരം പത്രമിന്നി
ട്ട് കഴിത്തു. വീട്ടിന്റൊ അക്കത്തുവെള്ളു കഴിഞ്ഞതു എ
നെല്ലാമായിരിക്കുമെന്ന ലോന്പുൻ മാപ്പിളിക്കു നിശ്ചയത്തു
ണ്ഡായിത്തനില്ല. അഭ്യന്തരം നിശ്ചയമായിട്ടും കണ്ണതു “ക
തന്താവേ! കതന്താവേ!” എന്ന നിലവിലിച്ചുക്കൊണ്ടു ഭാന്തനെ
പ്പോലെ ഉട്ടപ്പ്‌മാപ്പിളി തന്റെ നേരെ വാടിവയന്നതാണ്. ഉട്ടപ്പ്:—
ലോന്പും, നീ എന്നു് കതിരച്ചുമട്ടിക്കൊണ്ട്
കരു തല്ലു്. നീ ചവിട്ടി എൻ്റെ ഏല്ല മറിക്കും.
എൻ്റെ ഇള വേദം മരുംഞിനെ തീരുന്നു. ഇങ്ങി
നെ കിണം പിണാഞ്ഞുപോയപ്ലേ. എത്തു പററ

ലാം! പർവ്വതനെ എനിക്കെതിരായില്ല.

ഭോനപ്പും:—അല്ല! ചിരിക്കന്നതിന്റെക്കരം കരച്ചിലായോ? എത്രണംഡായി?

ഉട്ടപ്പ്:—എല്ലാം പറയാം. തോൻ രണ്ട് ദാം കൂഴിയും പരട്ട. എന്നും തല കേരെ നില്ക്കുന്നില്ല: ഇങ്ങിനെ ഒരു വശളിക്കാനില്ല. ജീവിച്ചിട്ടും പ്രയോജനമില്ല.

ഇങ്ങിനെ ക്ഷേത്ര പിരപിരിത്തുകൊണ്ട് ഉട്ടപ്പ് മാപ്പി. ഈ ഗ്രൂപ്പ് ഭോന്തന്നും മാതിരി, നിരത്തിനേൻ്ത് ഇരഞ്ഞി ബുദ്ധപ്പുട്ടു നടന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോരും വിസ്തൃതതോടു കൂടി അധികാരിയും വകുലിലും ലോനപ്പും മാപ്പിയുടെ അടക്കണ വന്നു.

അധികാരി:—ഈതെന്തു കൂടി! ഉട്ടപ്പിനു ഇം മാതിരി അപന്നൂരംഗാള്ളി പിടിപെട്ടാണെന്നോ?

ലോനപ്പും:—ഈതു ക്ഷമാദിവായിട്ടു തോൻ ഇതുവരെ കണ്ണിട്ടില്ല.

വകുലിൽ:—അല്ല സന്താഷ്ഠവത്തമാനം കേട്ടിട്ടു തല തെറിപ്പോയതായിരിക്കുമോ?

ലോനപ്പും:—എന്തായിരുന്നു സന്താഷ്ഠവത്തമാനം?

വകുലിൽ:—ഉട്ടപ്പിന്നും അപ്പുന്നും പെണ്ണെഴുടെ മകൾ “റോസ്” കുറെ പാണക്കാരത്തിയായിരുന്നു. അവർ ക്ഷയരോഗത്താൽ മരിച്ചുപോയി. മരിക്കംതുനെവും ഒപ്പുതെഴുതിവെച്ചിരുന്നു. സ്നേഹത്തിൽ പല

ഇം ഉള്ളതിൽ പതിനായിരം ഉദ്ധൃക ഉട്ടപ്പിനും നീക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഉദ്ധൃകയായിട്ട് കൂടാക്കാനാലും, കാലം അല്ല. ആ ഉദ്ധൃകക്ക് ഒരു പറമ്പും വീടിനു മാജിക്കാട്ടക്കാനാണ്. സ്വീതതിൽ എഴുകുകരായി എന്നൊന്താണ് നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട്, ഉട്ടപ്പ് വളരെകാലമായിപ്പോത്തുവരുന്നതുകൊണ്ട്, അധികാരിയുടെ വീടിനു പറമ്പും, ഞാൻ പതിനായിരത്തിനു ഉട്ടപ്പിന്റെ പേരിൽ ഒരു മം വാങ്ങി ജനാധാരവും അധികാരിയുടെ ഒഴിമന്നീയും, അടിയാധാരങ്ങളും കൊടുപ്പുണ്ട് വന്നപ്പോളിാണ്. ഉട്ടപ്പിനു ഒരു ഗോൾഡി പറമ്പുട്ടത്. സന്നോഷംകൊണ്ട് ശ്രദ്ധ നന്ദസ്താകമെന്ന തൊൻ കേട്ടതേ ഉള്ള. ത്രിപ്പോറ്റം എനിക്കു അനബേദ്യമായി.

കാഞ്ഞത്തിന്റെ വാസ്തവം ലോന്തുപ്പംമാപ്പിളിക്കു മനസ്സിലായപ്പോൾ അഭ്രേഖത്തിന്റെ ചുണ്ടു ഒരു മണ്ഡഹാസം കൊണ്ട് നീണ്ടി. അധികാരിയെ നഷ്ടപ്പെട്ടതൊന്നുവേണ്ടി ഉട്ടപ്പ്‌മാപ്പിളി വിട്ടിനും പറമ്പിനും വരുത്തിയ മാനികൾ കാണിച്ചപ്പോൾ വിരിച്ചുവിരിച്ചു മരിക്കാണായതും അധികാരിയായിരുന്നു. തന്റെ സപ്തതിനു പിടിപ്പുതു വിലയും, നംജ്ഞം, മഴവും സമീക്ഷാനും ഉട്ടപ്പിന്റെ തലയും. എന്ന വരുവേം കാഞ്ഞത്തിന്റെ നേരവേംക്കു എത്ര ദേശാലം കടന്നപോയി!

ലാണോ പറ്റിയതു! കർത്താവ് തന്നെ എനിക്കെതിരെ
യില്ല.

ഭൂതപ്പും:—അല്ലോ! പിരിക്കുന്നതിനുപകരം കരംഖിലോ
യോ? എന്തുണ്ടായി?

ഉട്ടപ്പ്:—എല്ലാം പറയാം. നോൺ രണ്ട് ത്രാം കൃഷ്ണ
വരട്ട്. എന്നേൻ്റെ തല നേരെ നിള്ളുന്നില്ല: ഇങ്ങിനീ
നെ ഒരാറം വശമുഖകാനില്ല. ജീവിച്ചിട്ടു പ്രയോജ
നമില്ല.

ഇങ്ങിനെ ഏക പിരവിട്ടുള്ള കൊണ്ടു ഉട്ടപ്പ് മാപ്പി!
ഈ ഗ്രാമ ഭോഗങ്ങൾ മാതിരി, നിരത്തിനേക്കും ഇരഞ്ഞി ബൈ
ലപ്പേട്ടു നടന്നു. കരെ കഴിഞ്ഞപ്പോരം വിസ്തൃതതോടു
കൂടി അധികാരിയും വകീലും ലോനപ്പും മാപ്പിള്ളുടെ അ
ടക്കം വന്നു.

അധികാരി:—ഈതെന്തു കമ! ഉട്ടപ്പിനു ഈ മാതിരി അ
പസ്താരഗോളി പാടിവെച്ചാടണ്ടാ?

ലോനപ്പും:—ഈതു കലശലാക്ഷിട്ടു നോൺ ഇതുവരെ കണ്ണി
ടില്ല.

വകീൽ:—അല്ല സന്തോഷവത്തമാനം കേട്ടിട്ടു തല തെ
റിഞ്ചുഡയതായിരിക്കുമോ?

ലോനപ്പും:—എന്തായിരുന്നു സന്തോഷവത്തമാനം?

വകീൽ:—ഉട്ടപ്പിന്റെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു പെണ്ണേള്ളടെ മകൾ
“റോസ്” കരെ പണ്ണക്കാരത്തിയായിരുന്നു. അവർ
ക്ഷയരോഗത്താൽ മരിച്ചുപോയി. മരിക്കംമുണ്ടു
ങ്ങൾ സുപ്രതീക്ഷിപ്പിക്കുന്നു. ഫീസുത്തിൽ പല

മും ഉള്ളതിൽ പതിനായിരം ഉദ്ധൃതിക ഉട്ടപ്പിനും നീകിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഉദ്ധൃതികയായിട്ട് കൊച്ചം ശാന്തി, സ്വർത്തന്. അതു ഉദ്ധൃതികൾ ഒരു പറന്നും വീഴും വാങ്ങിക്കൊട്ടുക്കാനാണ്. സ്വർത്തിൽ മുള്ളിക്കൂട്ടരായി എന്നെന്നയാണ് നിലന്തയിച്ചിട്ടുള്ളതു.

• അതുകൊണ്ട്, ഉട്ടപ്പ് വളരെക്കാലമായിപ്പോത്തുവരുന്നതുകൊണ്ട്, അധികാരിയുടെ വീഴും പറന്നും, തൊൻ പതിനായിരത്തിനും ഉട്ടപ്പിനേൻ്റെ പേരിൽ ഒരു മും വാങ്ങി ജനാധാരവും അധികാരിയുടെ ഷിമുരിയും, അടിയാധാരങ്ങളും കൈപ്പെട്ടുവരുന്ന വന്നപ്പോളിംഗ് ഉട്ടപ്പിനു ഒരു ഗോളി പുറപ്പെട്ടതു. സന്ദേശംകൊണ്ട് മുല്ല നൊസ്സുകമെന്നു തൊൻ കെട്ടേണ്ട ഉള്ള്. തീപ്പോരം എന്നിക്ക അനുഭവവുമായി.

കാഞ്ഞത്തിനേൻ്റെ വാസ്തവം ലോന്തുമാപ്പീളക്ക മനസ്സിലായപ്പോൾ അഭ്യേഷത്തിനേൻ്റെ ചുണ്ടി ഒരു മാനസംകൊണ്ട് നീണ്ടി. അധികാരിയെ നഷ്ടപ്പെട്ടതാൻവേണ്ടി ഉട്ടപ്പ്‌മാപ്പീള വിട്ടിനും പറന്നിനും വരുത്തിയ മാനികൾ കാണിച്ചുപ്പോൾ ചിരിച്ചുചിരിച്ച മരിക്കാഡായതും അധികാരിയായിരുന്നു. തന്നേ സപ്രതിനിം പിടിപ്പെട്ട വിലയും, നംബും മുഴുവൻ സമിക്കാൻ ഉട്ടപ്പിനേൻ്റെ തലയും എന്ന വരുത്തേബാൾ കാഞ്ഞത്തിനേൻ്റെ നേരംവോക്ക എത്താളം കടന്നംപോയി!

V

പിറോന്ന രാവിലെ അത്യാദാദാളം മറ്റൊ അധികാർഡിയം വക്കിലും ഉട്ടുപുന്ന കൊണ്ടവന്നുകാട്ടതു. ഉട്ടുപ്പി സെൻറ് ചുളിച്ചു ദിവം ദന്ത കാണേണ്ടതുതന്നുയായിരുന്നു. അധികാർഡി:—ഉട്ടുപ്പു നിസെൻറ് ഹിഡ്ര നന്നാ. ഫ്രീയിൽ തന്നുയാണ്.

വക്കിൽ:—റോസ്യൂട്ട നിത്രോപിക്കാതെ പുതിയ വിലു അതിലും നന്നായി.

അധികാർഡി:—ഉട്ടുപ്പു! നീ എന്നെന്തൊ മിരിക്കാതെയു? ഞാൻ ഇന്നാലെ വേണ്ടതു ചിരിച്ചു.

ഉട്ടുപ്പി:—അബ്ദലും എല്ലാവക്ഷം പറ്റം,

വക്കിൽ:—എതായാലും നിസെൻറ് അലുപാനം വെറ്റെതെങ്ങായിട്ടില്ല ഉട്ടുപ്പു. അലുപാനത്തിനു മാത്രം പററിക്കാണ്.

അധികാർഡി:—ശ്രദ്ധ! അരുടമാസത്തെ വാടക എററിയപ്പെട്ടുകൂടി, ഏനിക്കു ഇരുപത്തുനാലു മണിക്രൂഢിയുള്ളിൽ തന്നെം.

വക്കിൽ:—എന്നാ, ഉട്ടുപ്പു മിണ്ടാതെതു?

ഉട്ടുപ്പു:—എസെൻറ് വശം തല്ലാലം പണം ഇല്ല.

അധികാർഡി:—തരാതെ പോയാൽ ഞാൻ അന്നായം കൊടുക്കണം. ഈ വിച്ചം പറന്പും ജീവിച്ചെത്തും.

വക്കിൽ:—എന്നാ, ഉട്ടുപ്പു—വെറ്റെതെ കോടതിച്ചിലവിനും ഉത്തരവാദിയാക്കണം.

ഉട്ടപ്പു്:—ഹൗ കാളക്കണ്ണയും ചക്ഷം വിന്ദിക്ക് ഞാൻ മുന്നു
മിവസതതിനാളുള്ളിൽ തന്നോളാം:

ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്ന മലലു ച്ചാഫ്റ്റ് കാരൻ വ
റിതുമാംപ്രീസ്റ്റ് കേരിവന്ന.

അധികാരി:—എന്നാ വരീതെ! വിശ്വാസിച്ചു?

വരീത്:—ഉട്ടപ്പുമായിട്ട് ചിപ്പിറ എടവാട് തീക്കാനായി.
എണ്ട്.

ഉട്ടപ്പു്:—താനമായിട്ടോ? എന്തിടവാടോ?

വരീത്:—ഹാക്കിലോട്ടു ലേനപ്പും ഒക്കും ലേഡിലേക്ക്
പോയി.

അധികാരി:—എന്നോ?

വരീത്:—ഹൗ.

ഉട്ടപ്പു്:—എന്നാ! എന്നോട് രൈ വാക്കുമേഖല പായരാ
തേയോ! ഇംഗ്ലീഷ് ഫോയ്ക്കുള്ളതെല്ലോ! നാഡിയില്ലോ
തെക്കുതു!!

വരീത്:—തിരക്കുകൊണ്ട് വരാൻ കഴിയ്ക്കില്ല എന്ന തി
ങ്ങളോട് പറവാൻ പറയുതു.

അധികാരി:—അവൻ കുടതരിൽ മുഴക്കിയിരുന്നാല്ലോ? അ
വന്ന പണം എവിടുന്നകിട്ടി?

വരീത്:—പണം താൻ സഹായിച്ചു.

അധികാരി:—ഉറപ്പു?

വരീത്:—ഉട്ടപ്പും വിട്ടും മാനാനാജിള്ളം ചക്ഷം കാളിക്ക
ഴിം ചൈക്ക അവന്നേറ്റാനാവതു. അവന്നേറ്റ ആരുമും
സത്യ വാടക അദപത്രപ്പുകി അടക്കം എല്ലാ

സാധനങ്ങളിൽ മറ്റൊ എന്നിക്കേടുവെച്ചപ്പീക്കകൾ വിരുദ്ധം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതാണ് അവർക്കു പറയി നേരംബാധിക്കുന്നതാണ് എന്നും കാണും വീട്ടിൽ തുടരപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും പോയി.

ഉട്ടുപും:—(ക്രീഡിച്ചുകൊണ്ട്) എന്ത്? എന്നു സാമാന്യങ്ങളും അവൻ വില്ലേയോ? അതു കൂടുതലുംവാറി നേരം തല്ലിക്കൊല്ലുണ്ടോ?! അവർക്കു വകുങ്ഗേ കാശി എന്ന ദത്തം ഇവിടെ ഇല്ല. ഇതു വീട്ടിൽ കാണുന്ന കീറിയ തുണിക്ക്ഷേഖണവുംതുടി എന്നു സ്വന്തമാണ്. അതു തുലിപ്പുപ്പുക്ക് എത്തു ദത്തലാണെങ്കിൽ!

വരീതഃ:—ഈതുക്കടലുണ്ടുണ്ടോ വായിച്ചുനോക്കീൻ വക്കിലോ.

വക്കിൽ:—(വായിച്ചിട്ട്) എന്നുണ്ടുപ്പേണ്ടു അസംബന്ധം പറയുന്നതു! ഈ നീതുനു ഏഴുതിക്കൊടുത്തു ഒരവരുംല്ലോ! സാംഭാരങ്ങളിൽ മറ്റൊ അവർക്കു സ്വന്തമാണെന്നു നീ തന്നു സജ്ജതിച്ചിട്ടുണ്ടോ!

ഉട്ടുപും:—അഞ്ചു! അതു എന്നു വെറുതെ ഏഴുതിക്കൊടുത്തതാണോ. അതിൽ പറയുന്ന സംബന്ധം മുഴുവൻ കൂടുവാണോ. അതു ചൂതിപ്പെലമില്ലാത്ത രഹാധാരമാണോ. അതു കൂടുതലും എന്നു പററിച്ചുതാണോ.

വക്കിൽ:—പിന്നു നീ ഇങ്ങനെന്നു ഏഴുതിക്കൊടുത്തതെതന്തിനാണോ?

ഉട്ടുപും:—എന്നിക്കാണമിനെ ഒരു നോസ്സുംതാനീ. അവൻ വിശ്വസിച്ചു, ചതിച്ചുതാണോ.

അധികാരി:—നോമ്മും? കുളി കഴുവേറി! നിന്റെ സ്വന്തതി
നേൽ ഞാൻ പ്രവേശിക്കമെന്നുകരതി നീ അന്തു
യീനപ്പെട്ടതിവെച്ചതല്ല?

വക്കിൽ:—ഹാ! ഹാ! അവിടെയും പറിയോ. ക്ഷണമാ
കട്ട, സമാനങ്ങളിൽ കാളികളിൽ വരീതിനു വിച്ചകൊ
ടക്കു. താമ സിക്കേണ്ട. ഇനിയോരു പുതിയ വി
ള്ളയോനം ഇവിടുന്ന കാണിക്കേണ്ട.

അധികാരി:—ഹാ. ഹാ! ഹാ! ബഹുസ്ഥായുട്ടു. ഞാൻ
നീകുടി ചിരഞ്ഞട്ട. ഹാ! ഹാ! ഹാ! നിന്റെ വി
ള്ള ഒരു പുതിയ വില്ലതനോയാണ്. ഹാ! ഹാ! ഹാ!:

ആരുന്നനായാട്.

നിലമ്പുരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഗവമെൻറാനയാണ്⁹ കൊച്ചക്കാട്ടിൽ കേരിക്കാണാതായ്യോയത്. സുൽത്താൻ ഒരു പേരായ അതു ഗജപൊക്കിരി അട്ടത്തകാട്ടിലെ, സപജാ തിയിൽപ്പുട്ട് ഒരു ഗജഗാമിനിയാൽ വൾക്കുതനന്തിപ്പോയി രിക്കമെന്നാണ് ആരുന്നക്കായടെ അലിപ്പായം, ഏതായെല്ലം മോറ്റു് ഉള്ളാഗസ്ഥമായം ആരുന്നക്കായം ഇനിനെ കഴി യുന്ന വേഗത്തിൽ കണ്ണുപിടിക്കണമെന്ന ഗവമെൻറിൽ കൂട്ടായി. “ലൂമൺിത്തെൻറ രദ്ദിപ്പോലു മങ്ങണായാ ഞാ ഹിമവാൻ തന്റെ തെക്കെപ്പുറതെ പെരുക്കാട്”¹⁰ തുടി നിലമ്പുരിലെ കാട്ടിന്നാട് തുല്യമാക്കുമോ എന്ന, സംശയ മാണം! പോരാഞ്ഞതിട്ട് കലവറയിലെ എല്ലിക്കൂളിക്കാട്. നിലമ്പുരിൽ കാട്ടാനകളിണ്ടന്നാണ് കേരംവി. അതു കൊട്ട് പോരുന്നു് ഉള്ളാഗസ്ഥമായടെ നനിച്ചു, തുടർ ചെണ്ടക്കിൽ ഒരു കാട്ടാനയെ വെടിവെക്കണമെന്ന ഉള്ളശ തനിനേയൽ ഗൈഹ്യം കൈക്കണലാക്കി നോൻ അവർക്കൂളം ചുറപ്പുട്ട്. കാട്ടിൽ കടന്ന നടന്നിട്ട് നല്ല ശിലമില്ലേക്കി ഭാം എൻ്റെ ശ്രീലം നല്ലതാണെന്നു എല്ലാവക്കും അറിവു ഒരു തുകാംകൂട്ട് നോൻ ഒരു വഞ്ചുനായ അതിമിരാണെന്നു ആക്കും തോന്നിക്കില്ല. നേരം പകലുാകയാൽ, കരെ ചര തന്തിൽ നടന്നാൽ അപകടത്തിനൊന്നും വഴി ഉണ്ടാക്കി ലല്ലെന്ന നോന്നും എൻ്റെ വിസ്തിഞ്ഞംകൊണ്ട് വിഹാരിച്ചു. ഗവമെൻറിൽ കാട്ടിൽ, ഒരു സക്കാൻറോധിനെൻ്റെ അതു വ

തിയിൽ ഒരു പാത വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. കൊണ്ടുമാത്രം ഗതാഗതങ്ങിനു ബാധകമല്ലെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പാതയുടെ രാഥ്രാഹ മുള്ളം ഇടത്തിങ്ങിയ ഓടക്കാടുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഓടകൾ വിശ്വാസി, ഇരു വശങ്ങളിൽനിന്നും നിരന്തരിനേൽക്കുന്നിനിന്നും കുറവായിരുന്നു. ഓടകൾ വിശ്വാസി, ഇരു വശങ്ങളിൽനിന്നും മാത്രമല്ല പാതയിൽ പലകൊപ്പുജോധായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല പാതയിൽ പലകൊപ്പുജോധായിരുന്നിരുന്നു. ഓടകൾ മുകളിൽ അഭ്യാരി ഘടനത്തിൽ വിശ്വാസിക്കിടന്നിരുന്നു. കൊണ്ടുനടക്കാനും സ്വീകരിക്കാനും ഒരു പോലെ താഴെ തെളിയിൽ ഉള്ള ദിവസികൾ ചുറപ്പെട്ടിരുന്നു. രണ്ട് ദിവസ നാഴിക നടന്നിട്ടും ഒരു കുറക്കാനേയും കൂടി കണ്ടില്ല. കാട്ടിൽ മുഹമ്മദാത്തനു ഇല്ലെന്ന തോന്തിപ്പോയി. ദേഹി നീർ ഒരു അടയാളവും കൂടി തൈജംക്കാർഷം ഇല്ലായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെന്നപ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസിക്കുന്നു കുറയിൽ തോന്തിപ്പോയിരുന്നു. തോക്കു കുറും ഉണ്ടായിരുന്നു തോന്തിപ്പോയിരുന്നു. തോന്തി തോക്കം താഴെവോച്ചു, കിഴക്കൻതലവക്കൽ നല്ലവള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഒരു കുക്കിച്ചില്ലെന്നും വലിച്ചു ബാക്കിയുള്ള വരോട്, എന്നീ ശിക്കാറിന്നീ സാമത്ര്യത്തെപ്പറ്റിയും, എന്നീ ദൈഡിനത്തിന്നീ ശക്തിയെപ്പറ്റിയും, എന്നീ ഗണ്യമില്ലായെപ്പറ്റിയും മറ്റൊരിവിച്ചു പറയുകയായിരുന്നു. ഫോറസ്റ്റ് ഉദ്ദേശം സമന്വയാക്കു മുടക്കാനായി അട്ടഞ്ചത്തിനായിരുന്നു. തോന്തി അവർക്കിനു കുഴിച്ചു നാലു ദിവസാരം അക്കലേയും ഇരുന്നിരുന്നു.

ശാന്തഃ—നായാട്ടിനവേണ്ടുന്നതു നല്ലധിരതയാണ്. ദൈ ത്രുതിബന്ധകിൽ ഒരു പല്ലും വകവെക്കാനില്ല. എന്നാൻ 98 നരിയേയും, 29 കരടിയേയും, 37 ചോലനായ യേയും വെടിവെച്ചുതു എൻ്റെ വെളും ചേടിയില്ലാ യുകോണാണ്. മരത്തിനേൽ പറംകെട്ടി വെടിവെ ക്കന്ന ഒരുപഥത്തുമില്ലാത്ത സാമ്പൂഢായമൊന്നും എ നിക്കില്ല. എൻ്റെ വെടി ഒക്കെനിന്നാനിലകിൽ ഒരു രംക്കോണ്. ഒരു വരിയൻ നരി രഹിക്കൽ:—

ഇങ്ങിനെ സംസാരിക്കുന്ന മലല്ലു ഓടക്കർട്ട് ട്രിയുന്ന ശമ്പും കേട്ട്. തെങ്ങാളീല്ലാവരും ഒന്നു ഭര്ത്തടി. കാരംകൊണ്ടു തമ്മിൽ ഉരസ്സുന്നതായിരിക്കും എന്നു കയൽ തെങ്ങാദി അല്പം സമാധാനിച്ചു. എങ്കിലും ശമ്പുത്തിന്റെ കാരിന്റും വല്ലിച്ചു, പെട്ടേനു തെങ്ങളുടെ നേരെ മന്തിലു ഇരു ഓടക്കളിലും ചെടുത്തിരുത്താണെങ്കിൽ കാട്ടാട്ടുടി ഒരു വലിൽ കാട്ടാനു എൻ്റെയും ബാക്കിയുള്ള വരുത്തേയും മല്ലത്തിൽ മാടിവിണ്ടു. ഇങ്ങിനെ ഒരു ദേ കുരുനെ നോന്നിരുവരെ കണ്ടില്ല. പെട്ടേനു തെങ്ങലെഴു കണ്ടപ്പോറു തുവിക്കുതും പോന്തിച്ചു ഇടിവെട്ടും ഷോ ലെ ഒന്നു ഗജിച്ചു. ആ നിമിഷംതന്നെ ബാക്കിയുള്ളവർ പടിഞ്ഞാട്ടും തൊന്തു കിഴക്കേണ്ടും എഴുന്നിറുപാണ്ടു. തൊക്കെടുക്കാനൊന്നും എന്നിക്കു നേരുമണ്ഡായിരുന്നില്ല. ഇതു പെട്ടേനു ആനന്ദ കണ്ണടക്കമെന്നു തൊന്തു കയറ്റിയിരുന്നു മില്ല. ഓടക്കിലെ കെട്ടിനിന്നു പാതയിൽക്കുടെ നല്ലവള്ളും പായാനും സാധിച്ചില്ല. ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയശപ്പാറ കു ഉണ്ടാക്കുവെന്നു തുവിച്ചും പോക്കില്ലിച്ചു എൻ്റെ

പിന്നാലെ ഓടിവരുന്നതാണ് കണ്ണത്. എത്ര ഭയക്കാരനായ ഗണപതിഈ നിങ്ങൾ എന്ന കാഴ്ചാബന്ധത്തായിരുന്നു. പരിശേഷമംകൊണ്ട് പാച്ചിൽ എന്ന മര കിരയപ്പോരം, ഒരു ഏറ്റവും കുടംകളുകാലത്തിനിന്നും, വാടക്കിലാക്രമിച്ചതിനേരു അഞ്ചുക്കുറ്റമായ ഒരു താഴ്യയിൽപ്പെട്ട്, എന്നും മഹംപോലെ മരിഞ്ഞുവീണു. ഭൂമംഗലം ചെട്ടുപായോ എന്ന് മിന്നൽ പോലെ ഒരു വിചാരം എന്നും തലക്കിൽനിന്നു ഒന്നു കാണ്ടി. മൂശ്രഫരനെ ഓമ്മിക്കാൻ ആദ്ദോട് പലകിവ സവും വിട്ടപോകാറുണ്ടെങ്കിലും എന്നു ഓമ്മിക്കാൻ മൂശ്രഫരഹോട് ഏരിക്കലും വിട്ടപോകാറില്ലെന്നു എന്നിക്കു പെട്ടെന്നു തോന്തിയ ഉച്ചായം വെളിപ്പേട്ടതി. മരിഞ്ഞു വിശ്വ ഉടനെ എന്നും ഒരു ഭാഗത്തെക്കു ഉണ്ടാക്കിയിരു. നോക്കുന്നും എന്നുണ്ട് കമ്മീ? കണ്ണവൻ്റെ വിശ്വപാസം വരുകയുള്ളത്. ഓടകളുടെ കടയ്ക്കും ഓരോന്നാവളിരുന്നു പാതയിൽ കള്ളൂന്ന ഭാഗത്തിനും മലപ്പു രണ്ടുനീന്തി വിസ്താരത്തിൽ നോന്തരം ഒരു പാതപോലെയുള്ള സ്ഥലം നിന്നുകിടക്കുന്നു. വളുതു ഓടക്രമിച്ചുവരം അതിനു് ഒരു കമ്മാനംപോലെ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഒരാധാരം ശരിക്കു എഴു നേരു നില്ക്കാം. എന്നും ക്ഷണം നിവർത്തിനും. പിന്നു യും ഒരു മരണപാച്ചിൽ പാതയും. തിളച്ചുകൊണ്ട് അസാരം ഒരു ഭാഗത്തുനുകൾ നാല്പും അകററി, മെല്ലു എന്ന പിന്നോട്ടം പാളിനോക്കിയപ്പോരം എത്ര ഭയ കരനായ എന്ന എന്നും ഉണ്ടാഡ ലുഡേശത്തിലുള്ള ഓടകൾ തുണ്ടിക്കുകൊണ്ട് സാര്ഥകി ചവിട്ടിച്ചതചുത്തക്കുന്നതു എന്നും കണ്ടു. എന്നും അതിനേരു ഉള്ളിൽ ചെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു

കൊണ്ടുകൂടിയിലും ഉപകാരമണ്ഡായിരുന്നു. ആനകൾ എ നേര കിട്ടിയിട്ട് കാൽൻമെന്താബന്നുഡുനിക്കു ഇന്നും മനസ്സിലാക്കില്ല. ഇതു ശനി എന്നു വേഗത്തിലും വേദിതു യും വിട്ടില്ലെന്നു കാൽനും എനിക്കു വളരെ നെന്തിടിപ്പുണ്ടാക്കി. അങ്ങിനെ പറയുമ്പോൾ എന്നെന്നു കിഴക്കുഭാഗത്തു ഒരു ദിവസം തുറസ്ഥലം കണ്ടു. അതിന്റെ നടക്കു എന്നുക പുണ്ണം ഇരുപതു വാര ചുറ്റംവും ഒരു പാര നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. പാര വളരെ ഉയരമുള്ള നീനായിരുന്നു. എങ്കിലും അതിനേന്തു പാതയുകൊണ്ട് തക്ക പാടുകളിലാണും കണ്ടു കിട്ടിയില്ലു. എന്നാലും പാര ചുറവിക്കൊണ്ടിരുന്നു നടന്നത് ആനവരെയും ആനകളും പുക്കാമെന്നു തൊന്തരം ഉണ്ടിച്ചു നോൺ എത്രയോ ദയത്തോടെ ആനയുടെ വരവും കാഞ്ഞിനും. നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കു, ഭൂമി കല്പകിക്കാണോ ദിപ്പർ എന്നെന്നു ചാടി. നോൺ പാര ചുറവാണ് തുടങ്ങി. അന്തേ ഓറും കൂണാത്തതുകൊണ്ടം ആന എന്നെന്നു പിന്നിലായിരുന്നതുകൊണ്ടം എനിക്കു സൗകര്യത്തിനു കുറവും നെന്തിടിപ്പിനും ആധിക്രമവും ഉണ്ടായി. വരു നോക്കുവോലെ വരട്ടു എന്ന കരതി, നോൺ ഒരു കുതിക്കരിച്ചു, ആനയുടെ വാലും പിടച്ചു നടക്കാണ് തുടങ്ങി. ഇന്ത്യരാഖ്യാന്തരാക്കാനും ആനവാൽ ആരാഗിച്ചിരുന്നു എനിക്കു “അത്” കുറിയ കിട്ടിയപ്പോൾ എങ്ങനെന്നെന്നെങ്കിലും ഇട്ട് പായണം എന്ന വി. ചാരമല്ല തല്ലാലും ഉണ്ടായത്. ഇടക്കിടെ ഇഷ്ടാദിഗംഭീരാക്കാനും കൊണ്ട് ആദ്ധ്യാത്മക ആന ദേഹത്തു നില്ക്കും. “കോഞ്ച കഴിവുണ്ടതിന്” എന്ന പറഞ്ഞതോലെ, കാൽനും മനസ്സിലാക്കി, നോൺ വാൽ പിട്ടത്തംവിട്ട് കരെ അക്കണ വി

കീഴ്. എവർഗ്ഗോൾ റണ്ട് കുറുന്നേയു ആരു കം കൊട്ടത്തു രണ്ട് കാലം പൊതിച്ചു പിന്നോട്ട് ചവിട്ടാൻ ആനന്ദം മുള്ളപ്പത്രിൽ സാധിക്കമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഫീറത്തു നിന്നുംപൂർണ്ണം ആ ചഞ്ചലരാനും എന്നോട്ടുവറുകയില്ലെല്ലാം ആനയും കണ്ടു. എഴുന്നാളിൽ തിനും അനീകോവിൽ ചൂഡംപോലെ, ആന പിന്നുന്നും പാറ ചുറവി എന്ന പിടിക്കാൻ ആവിച്ചു. എതായാണും ഉള്ള സമയം വെറുതെ ആക്കരണങ്ങൾ വിഹാരിച്ചു ഇടിയൻ വീരവിനു മോതിരഞ്ഞിൽ കെട്ടാൻ വേണ്ടി ആനവാലിന്റെ, പനക്കണ്ണി യേക്കാടം തടിച്ചു, അറബിന്തെ രോമങ്ങൾ തോൻ ഓരോ സാമ്പി പറിച്ചെട്ടുപൂർണ്ണം തുടങ്ങി. ആനക്കു കോപം മഴ ആണ്. തോൻ മഴവാം പറിച്ചെട്ടുതു. ആന വേഗത്തിൽ ചുറവാൻ തുടങ്ങി. എനിക്കു തലചുറരാനും തുടങ്ങി. വിശ്വാസായാൽ എൻ്റെ കമ കഴിത്തുപോകമെന്നു കിണ്ടു, തോൻ പെട്ടുന്ന ആനവാലും വിട്ടു, ഇടത്തുവയലും നിന്നുന്ന ഒരു മരത്തിന്റെ അട്ടക്കു കതിച്ചു: ആ മരത്തെ ഒരു വലിയ വള്ളി ചുറവിരിക്കുകൊണ്ടു കൂട്ടിനേയൽ കൂടും കോരാനും സാധിച്ചു വളിരെ ഉയരമുത്തുാളും കൊണ്ടുവരാമില്ലാത്തതുകാണ്ടു. എനിക്കു കൊന്നവിശ്വാസം കേരിക്കുടാൻ സാധിച്ചില്ല. എനിക്കു ആ വള്ളി മാത്രമേ ഒരുമായിയിന്നുള്ളൂ. എനിനെങ്കിലും ആ ആന എന്ന ഉപേക്ഷിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു എന്ന വിഹാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, വനരാലും സഹിപ്പാൻ വരുത്താതെ ആന ഓല്ലംനേരത്തിനാളും മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ എന്നതി. കൂട്ടിനേയൽ വള്ളിയുടെ സഹായംകൊണ്ടു അഭ്യന്നാക്കു

ടന്നെപോലെ പറവിയ എന്ന ഒന്ന് നോക്കി. തൊൻ രാമരാമാ എന്ന ജപിച്ചുതുടങ്കി. എൻ്റെ കാൽപ്പം വലിയ പരഞ്ഞലിലായി. അനും ആ വള്ളിത്തെൻ്റെ തുമ്പിക്കൈ കൊണ്ട് ചുറവിപ്പിച്ചിട്ടു ഒന്ന് ശക്തിയോടെ വലിച്ചേട്ടും തൊൻ മരത്തിൽനിന്ന് തെറിച്ചു, അനുയുടെ ദൂനും വാരാ ആകലെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ക്രുവക്കാട്ടിൽ വീണു. എൻ്റെ കാൽപ്പം തീന്. അനുക്ക ക്കുണ്ണം വന്ന എന്ന ച വിട്ടിതേക്കുവാൻ ഒരു പ്രധാനവുമണ്ണായിരുന്നില്ല! വീണ ക്കുണ്ണം കൊണ്ടും മരണ ദേംകൊണ്ടും എന്തിക്കു എഴുന്നിററിപ്പും തന്നെ സാധിച്ചില്ല. ഭർമ്മരണം വന്ന ഭവിച്ചുപ്പോ എന്ന വിചാരിച്ച തൊൻ അനുയുടെ ഓരേ ഓന്നു കിയപ്പോറു എന്നു പരായാനാണ്? മുള്ളുൾ വള്ളി ഉണ്ടോ എ വലിച്ചപ്പോരു, വള്ളിമേൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഒരു വലിയ തെനിച്ചക്കുടു് തെൻ്റെ മസ്തകത്തിൽ വീണ പോയി. തൊൻ അന്നേഡാട്ട് നോക്കിയപ്പോറും സംഖ്യയില്ലാതെ തേനിച്ചക്കുടുന്നാർ അനുഗയ കാണാതെവിയം ഹോതി എത്തത് കുടാതെ ഓരോ പഴതിനം കാത്തു അനേകലുക്കും അപരം അനുയുടെ ചുറും പരന്ന കളിക്കണ്ണാതും കണ്ട്. ആനുയുടെ ധാർശന്മും വിറുദ്ധപോയി. തുമ്പിക്കുറും മടക്കിപ്പിടിച്ചു മുള്ളുൾ വടക്കാട്ടുക്കും ഒരു കത്തിക്കതിച്ചു. അനുപ്പാച്ച ലിൽ നോം സമ്മാനം വാങ്ങാനമ്പനാണെന്നും, ചിരിച്ചിട്ടു കൂടുതൽ എന്തിക്കു തെളിവു തന്നു. പുതിയ ജീവൻ വെച്ചു തൊൻ എഴുന്നേറു മരത്തിനാട്ടുക്കൈ വന്നു. അനുയുടെ മുള്ളുതന്നു നമ്മുടെ ശിന്നപ്പോരാളികളിൽ പറന്ന പോകനാതു കണ്ണപ്പോരും എൻ്റെ സദനാശം ഇടടിച്ചു.

മരണിന്നടാണ് പിണ്ട തൃടിൽ നിന്ന്, കൂറ തേൻ വായിൽ
പിഴിത്തു എന്നോ ക്ഷീണം തീർത്തപ്പോൾ, സദ്ഗോഷം
മുനിമട്ടിയും.

എൻ്റെ ഭാഗ്യത്തിന്നുണ്ടോ കയ്യും കണക്കും? കൂറ
തേടഞ്ഞിന്നും ഭാഗ്യമല്ലെ എനിക്കു ഒപ്പവം തന്നേയുത്.
ഇനിഈക്കിലും കൂറ സമാധാനത്തോടു നടക്കാമെന്നു
ബെഡ്ദു നോൻ വളരെ അര്ഘപാസിയും, അപ്പുഴയാ പിന്നേ
യും ഒരു ശ്രൂം. എനിക്കൊരു കിടിലും പിടിപെട്ട്. നോൻ
പേടിയോടെ ചെവി വാൺിയും നിന്നു. കാട്ടപാടിപ്പു
കൂറ പിടിച്ചു വധിച്ചും പറിച്ചെടുത്തും വരുന്ന ഒരു വലിയ
ആനക്കുട്ടമാണ് ഈ ശ്രൂംത്തിനു കാരണമെന്നു എനിക്കു
ബോല്ലുമായി. നോൻ കാട്ടപാതയുടെ സമീപമുണ്ടായി
കൂന ഒരു വലിയ മാസിഡും പിന്നിൽ ഒളിയും. കാ
ററും തെക്കുനിനു വടക്കോട്ടായതുകൊണ്ട് എനിക്കൊരു ര
ക്ഷയായി. നോക്കരോവാരി കാട്ടപാതയും മറിയും, എൻ്റെ
തെക്കുലാറ്റത്തിൽത്തുടർ, പടിഞ്ഞാറോട് ഒരു തൃടം ആറു
കുറ പോകുന്നതു കണ്ട്. കട്ടിയാനകർ മതവായ അണ്ണ
യും പാളിയും കുടാതെ, മുഴുവൻ ഉരസ്സിക്കുകയും തന്നെ എറാറി
അപരത്താഖന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. നോൻ വിസ്തിയും മു
ശരത്ര വിരയെ വെച്ചുപോയി. ഇതു അധികം ആനകളെ
നോൻ ചിത്രങ്ങിലുംകുടി കണ്ണിക്കുന്നില്ല. വെവ്വേറിയി
ലെ ശാടുകളിൽക്കൂടാം നിലന്നുമെന്തു ആനകളുണ്ട്. തുണം
ഉണ്ടാവും, വാരിയും പട്ടികയും കൊണ്ടുപോകുന്നതുപോ
ലെ കൊയ്യനും, പിടിയും, ചെറുതും വലുതുമായി കുടം കു
ട്ടമായി കടന്നവോകുന്നതുകണ്ട നോൻ അവരുന്നു പോയി.

എല്ലാം കടന്നപോയിട്ടും തൊൻ പിന്നോയും അരമൺകുർക്കാത്തു. ധാതൊയും ശമ്പുവും ഇല്ലാക്കിയെന്നു. ഇനിയോ എം പേടിക്കാനില്ലെന്നു കയറ്റി, തൊൻ കാട്ടപാതയിൽ ഇറങ്ങി വിശ്വാസം തെളിക്കാട്ടുനടന്നു. നല്ല ഒരു പാതകണ്ടാൽ പടിഞ്ഞാറോടു തിരിക്കാമെന്നു തൊൻ ഉറപ്പിച്ചു. എനിക്കു നല്ല ഒരു മുഖ്യപ്രധാനം തോന്തി. മേരകയുടെ മുകൾ, ജാനിയു ദു നോക്കും എനിക്കു ബാധ്യവന്നു. തൊൻ ആരുന്നുംതു നായി. കൊട്ടക്കാട് ഒരു പൂക്കാവാവന്നും കയറ്റി തൊൻ നടന്നതുണ്ടാണി. എന്നോക്കു മാതിരിയിലാണ് “തൊൻ ര ക്ഷപ്പേട്ടുപോയതു; “സിന്വാദി”നീറു അനുഭവജ്ഞാദി എനിക്കും ഉണ്ടായെന്നു എന്തുകാണ്ട പറഞ്ഞതുകൂടാ? സിന്വാദി നു കൂപ്പുലോട്ടുംകൊണ്ടും, എനിക്കു കാട്ടിലോട്ടുംകൊണ്ടും പറ്റിയ അപകടങ്ങൾക്കും സീമ. എനിക്കു തനി ചെയ്തതെന്ന രഹിതമാണും തോന്തി. തൊൻ നെത്തും ഉന്നി നടന്നവരുമോറു കിഴക്കുലാഗ്രാമത്തിൽനിന്നു പെട്ടെന്നു ഒരു ഗപ്പം കേട്ട തരിച്ചു നിന്നപോയി. ഇടങ്ങന്താട്ടു തിരിത്തു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു കുറവൻ കൊന്നുന്നീനു എന്നു ഭന്നര ഭന്നര ഭാടിവരുന്നാതു കണ്ടു. ക്ഷീണംകൊണ്ടും ഭയം കൊണ്ടും ഭേദരെ തഴീന്നുപോയ എനിക്കു പാണ്ടു രക്ഷ പ്രാവിക്കുന്നതു ഒരു അസാല്പുകാത്തമാണി. വല്ല വഴിയും ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കാൻ, തൊൻ വലഞ്ഞന്താട്ടു നും തിരി ഏതുനോക്കി. അവിടെ ഒരു പാരിച്ചു അരയാൽ നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു. ആ അരയാലും ചുബി തല്ലാലും പിശക്കാമെന്നു കയറ്റി, തൊൻ അതിനീറു പടിഞ്ഞാരെ ഭാഗത്തിൽ പത്രങ്ങി നിന്നു. അപ്പോഴും പിന്നിൽനിന്നും കടപിടാ

എന്നായ ഭയങ്കരശമ്പും കോദ്ദമം ചെന്നു. തിരിത്തുനോക്കി യപ്പോറു മരറായ കൊമ്പനാന തുഡിക്കയും പൊക്കി എൻ്റെ അട്ടതെത്തതിപ്പായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നാരായ സാ നാമവും ജപിച്ചു മരണത്തിനു കാര്ത്തു. ഒരു പ്രകാര തതിലും എനിക്കു രഹി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മനിൽ നിന്നു വരുന്ന അനുഗ എൻ്റെ അട്ടതെത്തത്രത്രുംമുഖ്യം, പിന്നിൽനിന്നു വരുന്ന അനു ഉള്ളക്കോടെ എന്നു ഒരു കുത്തു കുത്തി. ഞാൻ മെലിലഞ്ഞവന്നായിരുക്കുന്നു, ദേഹത്തിന്റെ മുക്കുത്തും വലത്തുമായി മരതടിയിരുന്നു, കൊന്തു രണ്ടും തരച്ചുനിന്നപോയി. ഞാൻ “അപ്പോട്” നിലവേത്തുക്കായ താഴീ താണം അനുന്നുടെ മുട്ടതെത്താഗത്തു കയ്യും കുത്തി മുഴിത്തുവന്നു, എഴുന്നേല്ലാം വരും കുത്തി അവിഭാഗത്തെന്നു. ഈ സന്നദ്ധം അപ്പോറു മനിൽനിന്നു വന്ന കൊമ്പൻ എന്നു കുത്തിയ കുത്തിയ കൊമ്പനും വലത്തു ചുമലിനു” എന്നു കുത്തി. ഉടനെത്തെന്നു കുത്തുന്ന കൊമ്പൻ ഒരു വലി കുക്കു തബ്ദിനു കൊന്തും ഉള്ളിയെടുത്തു, തന്നു കുത്തിയ കൊമ്പനു പകരം കൊടുത്തു. രണ്ടു കൊമ്പനും ദ്വാരം യുല്ലത്തിനു കൊപ്പിട്ടു. “യുലം മുട്ടാടുന്നാതോടും മുട്ടാതോടും പോരുന്നു സഹിക്കവരുത്താതു കൈത്തുകവും ഉണ്ടായി. ഭീമജരാസന്ന യുദ്ധവും, ബാലിസുഗ്രീവ യുലു വും ഹതിന്റെ മുടക്ക പുല്ലായിരിക്കും? ഇവരിൽവരും വേഗത്തിൽ വിട്ടുണ്ടിയുന്നവരാലുണ്ടു കണ്ണപ്പോരു “നല്ല വണ്ണം ഓരോ കൈ നോക്കു, കൊന്നാലും വിടല്ലെന്നോ” എന്നു പറയുംകൊണ്ടു, ഞാൻ, ശ്രൂനു കുത്താൻ നോ

കുണ്ണിയുടെ പിന്നംഗളത്തു രണ്ട് തട്ടംതട്ടി, ഒരു ചുരുക്കിനും തീയിം കൊള്ളാതി മനോഭ്രംഖ നടന്നു.

കരെ നടന്നു ചെന്നപ്പോൾ പാതയുടെ ഒരു നടക്കി⁹ രഹം കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. വിസ്തീർണ്ണമായ കാട്ടിളിപ്പോൾ ഇം ചെറിയ പാതയിൽതന്നെ വന്ന കിടക്കേണ്ടുന്ന അതു വല്ലേമണ്ണോ? ആരോടു പറവാൻ! ആനയുടെ തല കിഴക്കോട്ട് കാട്ടിന്റെ ഉള്ളിലായിരുന്നുകൊണ്ടും കാററും അം ആനിങ്ങാട്ടായതിനാലും ഒരു മനശ്ശും അടഞ്ഞുമണ്ണുന്ന വിവരം ആനക്കു കിട്ടിയില്ല എന്നും അവിടെനിന്നും കുറഞ്ഞും നേരു തിരിഞ്ഞുനോക്കി. പിന്തിരിഞ്ഞു നടന്നാലും ആന കുളി സേരിച്ചു കണ്ടുള്ളവാനിനുമുള്ള തുകൊണ്ടു കായ്ക്കപ്പെട്ടാ കലായി ദോഷ വിശ്വമിച്ചു. പടിഞ്ഞാറോടു ചോകനു ഒരു പാത കാണുംവരെ തെക്കോട്ടതനെ നടപ്പാണരപ്പോ. കുണ്ണിക്കു ഇതൊരു ചീഴിച്ചുകൂടാതെ പ്രതിബന്ധമായി. ആനയുടെ കിടത്താം കണ്ണാൽ പത്രം ദിവസമുള്ളിലെ നം എഴുന്നേല്ലോന്ന് ഭാവമില്ലെന്നു തോന്നം എന്നിക്കാ വനക്കിൽ നേരും താമസിക്കാനും പാടില്ല. രീക്കലേക്കി ലും ഒരു ധിരുത്തും ചെയ്യാനായി ശ്രാന്നാണു. പാതയു ചെന്ന ആനയുടെ ദേഹത്തിനേരു ചാടിവിണ്ണു അവിടുന്ന മനോഭ്രംഖ പാതയിൽ ചാടി വാടിക്കുള്ളയന്നതാണ് ഉന്നു മെന്നു എന്നിക്കു തോന്നി. പെട്ടുന്ന ആന എഴുന്നേരോ കീലെം എന്ന ഒരു മൈ എന്നു പരിഞ്മിപ്പിക്കാതിരുന്നു സ്ഥി. അധികമായി ആലോച്ചിക്കുന്നതു¹⁰ ദയത്തിൽചെന്ന സ്ഥി. അധികമായി ആലോച്ചിക്കുന്നതു¹¹ ദയത്തിൽചെന്ന തുമ്പുവന്നാണ്. ദയത്തിൽചെന്ന വെളും ആലോച്ചനയു മനോഭ്രംഖ പാതയും ആരുകൊണ്ടു അധികമാലോച്ചിച്ചാൽ

ശീതലാദ്യാകമന്ന കരക്കി താൻ ഇപ്പറന്നെയും വിചാരിച്ചു ഓരാറുക്കിക്കിട്ടിച്ചിട്ടിച്ചു. ശ്രീരാമൻ ചവിട്ടിയ പാറ ഒരു ജീവിയായി എഴുങ്ങാറു. നേരെ മറിച്ചു താൻ ചുവിട്ടാൻ പോകുന്ന ജീവി ഒരു പാരഹാദ്യാകട്ട് എന്ന പ്രാത്മിച്ചു കൊണ്ട് താൻ അനുന്നുടെ ദേഹത്തിനേൽക്കു ചാടിവിശ്വാസം. അവിട്ടന്ന നിലത്തു ചാടിയതു, കിടന്നിരുന്ന അനുന്നുടെ അംശക്കു പടിഞ്ഞാട്ട് ഇവവുമായി നിന്നനിരുന്ന മററാരാനു യുടെ നേരെ മുന്നിഖായിരുന്നു. ആ വിലപാനെ എനിക്കു അതുപും കാണാൻ കഴിവില്ലായിരുന്നു. അനുനയെ പെട്ടെന്നു കണ്ണപ്പോരി താനം, എന്നു പെട്ടെന്നു കണ്ണപ്പോരി അംഗങ്ങും ഗുണ നട്ടാണി. അനുന പെട്ടെന്നു തുമ്പിക്കെക്കൊണ്ട് എൻ്റെ പിൻഡാഗ്രഹിത്തു് ഒരു തട്ടുക്കി. തട്ടു് നല്ലവല്ലോ പറിയിക്കില്ലെങ്കിലും താൻ കാലുന്തു് പോലെ പത്തു വാരം അകക്കു തെറിച്ചുവിശ്വാസം. തിരിഞ്ഞെ നോക്കിയപ്പോരി എന്ന തട്ടിയ അനുന എൻ്റെനേരെ കതിച്ചുവരുന്നതുക്കണ്ട്. താൻ ക്ഷുണ്ണം എഴുന്നേറു, പത്രിയപത്രു വാരം അകക്കു ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു മരക്കുട്ടത്തിൽ, ബാലിച്ചിനാലെ വരുന്ന സുഗ്രീവനുംപോലെ താൻ കതിച്ചു കുറി. മരങ്ങളുടെ മല്ലതിലും വിടവുകൾ ചെടുത്തായിരിക്കുകൊണ്ട് അനുക്കു മരക്കുട്ടത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല.

അതു സമയത്ത് അപു കിടന്നിരുന്ന്, അനുന്നും തന്നെ ചവിട്ടിയ മഹാൻ അരരുന്ന കാണ്ണാൻവണ്ണിക്കാ എറ്റവും തോന്നമാറ്റ് മരക്കുട്ടത്തിൻ്റെ അട്ടക്കു വന്നനിന്നു എരുവ്

ക്കറേന്നേരം കെടുത്ത കണ്ണതാട്ട നോക്കി. തൊൻ റാംഭിൽ
ഡാവഡേണാട്ട എൻ്റെ മീറ്റ ഗോ മുട്ടുക്കി. മരു അരുന്ന
അംബുമിങ്കും നടന്ന മരങ്കുട്ടത്തിൽ കടക്കാൻ വല്ല പഴത്രം
ഉണ്ടാ എന്ന തിരഞ്ഞവാൻ തുടങ്കി. അരുന്നക്ക് ദൈവിയ
അതിലും കടപ്പാൻ ചാട്ടണായിരുന്നില്ലെന്ന കണ്ണപ്പും
എനിക്ക നല്ല യെയ്ത്തു ശായി. തൊൻ ആക്രൂച്ചത്തു മുക്കുന്നീ
ണ്ട ചുവരത്തു നോക്കി എന്ന മന്ദമസിച്ചു. തൊൻ ഒരു
വടി എടുത്തു മുന്നു. പിടിപ്പാൻ തുമിക്കുന്ന അരുന്നയെ
തരംകിട്ടുമ്പൊള്ളാശേ കുമത്തുവിട്ട്. അരുന്നക്ക് കോപം ഒഴു
ഞ്ഞു, തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു മരം പിടിച്ചിളിക്കാൻ നോക്കി.
തൊൻ ആ തുമ്പിക്കൈക്ക് തന്നെ അട്ടിച്ചു. അരുന്ന എന്ന അട്ട
മഹസിച്ചു, മസ്തകംകൊണ്ടു മരം കത്തി ഇളിക്കാൻ നോക്കി,
മരം അനുഭവിയില്ല. എനിക്ക ചിരി വന്നു. തൊൻ ആ ആരുന്ന്
യോടു “മതി, മതി വെരുതെ, കള്ളിക്കേണ്ട, മിണ്ണാതെ
പോലും—ഒന്നം ചണ്ടിക്കില്ലെന്നിൽ വല്ല മരക്കരാറുകായ
ടെ കഴിയില്ലെന്നിലും മെന്ന വിശ്വാസം—എനിട്ട് വിന്റെ
അധികാരാക്കുന്ന തള്ളൻ, മനഷ്യന്റെ തള്ളം ചവിട്ടു കിട്ടി
പാകം വന്നാൽ, അപ്പു തൊന്തും അട്ടിച്ചു വന്നു എൻ്റെ
വുകയായും നേന്നാർ രജണാ തന്നോളം. ഇപ്പോൾ അതി
നോന്തം തരമില്ല—അതുവരെ ക്കുമിക്കു,” എന്ന പറഞ്ഞു.
പിന്നെ മന്ത്രാദശാരനായ മരേറ്റ അതുന്നേട്ട് “നിണ്ണക്ക
ഞ്ഞാനെന്തും അനുഗ്രഹം തന്നും. വല്ല കഴിയിലും വീഴ്ചനു
ജാജിക്കിൽ ഒരു ചുപ്പ് പോലെ മന്ദമായി പുവജ്ഞിമനക്കലെ
കഴിയിൽ വീണ്ണാൽ മതി. മരം വലിക്കേണ്ടുന്ന അവവശ്രൂമേ
ഉണ്ടാക്കയില്ല. എഴുന്നൂള്ടു അതിനു പോൻചുട്ടവും അണിഗത്തു

നല്ല വന്നത്തിൽ നടന്നാൽ മതി—പാല്പായ സവും തുടർച്ചയുടെ കടിക്കുകയും ചെയ്യാം—കേട്ടോ” എന്നും പറയുണ്ട്. ആനുകൾ കാഞ്ഞം മനസ്സിലാക്കിയപോലെ എന്ന ദന്തം തിരിഞ്ഞെന്നുണ്ടോ. തൊൻ മറ്റുള്ളതിൽനിന്നുടെ പിന്നായും തെങ്ങോട്ട് നടന്നു. സംപ്രോധം ചില അളവിൽ ഒരു ശ്രദ്ധാലും കേട്ടുള്ളാണ്. എനിക്കുല്ലും ആശ്രപ്പാസമായി. മരിക്കുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞു ഒരു തുറസ്സിൽ എത്രതിയപ്പോരും തൊൻ ഒന്നിച്ചു പറഞ്ഞുട്ട തുട്ടുമെന്നു കാണി. “കാലാതിക്രമവിരുദ്ധ നിജപ്രിയലാം” എന്ന പറയുന്നപോലെ എൻ്റെ ആനുകൾ തതിനു അശ്വവണ്ണായിരുന്നീല്ല. പോരാഞ്ഞിട്ട് ഒരാളുടെ വശം എൻ്റെ രേഫെഴ്ചും കണ്ടു. “തോകബണ്ണായിരുന്നു എനിക്കിൽ പ്രാവുകൾക്കുപ്പോലെ തുടരെത്തുടരെ പത്തിങ്ങപത്ര കാട്ടാനുകൾ എനിക്കു വെട്ടിവക്കാമായിരുന്നു” എന്ന തൊൻ പറയുന്നപ്പോരും തുട്ടുമെന്നു ചിരിക്കാനും ചെയ്യും. എനിക്കു ക്ഷീണിംക്കാണ്ട് ദന്തം കോപിക്കാനുംകൂടി കഴിഞ്ഞില്ല. തോകകുറവനേരും ഹോറസ്സും ചിപായിയേരുതുനു ചിട്ടിക്കാൻ പറഞ്ഞു. മുരാറയുള്ള ഓടകൾ അവിടു നും ഇവിടനും ഇളക്കന്നതു കണ്ണപ്പോരും അവിടങ്ങളിലോ കൈ ആനുകളുംശണ്ടായ കാഞ്ഞും തെങ്ങും മനസ്സിലാക്കി. തെങ്ങും വളരെ സുക്ഷിച്ചു കിഴക്കോട്ടുക്കു് നടന്നു, പിന്നായും ഒരു ചെറിയ തുംബിയും എന്തിനി. അതിനെന്നു നേരെ കിഴക്കു് കുറവണ്ണംശണ്ടായിരുന്നാരുകൊണ്ട് മനസ്സാഗം നല്ലവള്ളം കാണുന്ന പാടില്ലായിരുന്നു. തെങ്ങുള്ളുകാണ്ടും കുറവണ്ണാട്ടായി നടന്നിരുന്നു ഒരു ഹോറസ്സും ചിപായി തുടക്കാട്ടിൽ കേരിയ ഉടനെതന്നു, മുഖംകൊണ്ടും കൈകൊണ്ടും ചില

അരുംഗ്രാമപം കാട്ടി മടങ്ങിവന്ന, സുൽത്താനെ കണ്ടകിട്ടി ആന വിവരം പറഞ്ഞു. ഫോറസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ മുഖം ഒന്നു തെളിഞ്ഞു. സുൽത്താൻ—സുൽത്താൻ ആന നിലവിലിട്ടുകൊണ്ട് അവർ അരുന്ധതേടു നേരെ നടന്ന പ്ലൂഡ്, അരുന്ധ പെട്ടുന്ന തിരിത്തേനിന്നു; ഒരു ദേഹം ഗജ്ങന്വുംചെയ്തു, ക്രൂവിക്കാട് പറയുകിഴംമട്ടിൽ ഭൂമി കല കിക്കോണ്ട് തൊല്പള്ളിടെ നേക്ക് സംഘാരം ദേനപ്പോലെ പാതയുണ്ടുവന്നു. “സുൽത്താന്റു—കാട്ടാനയാണ്”—എറെ നാനു—മരം നോക്കിക്കാഡുവിന്” എന്നാൽത്തുകൊണ്ട് അഞ്ചുട്ടരോക്കു അണ്ണാക്കാടുന്നാരെപ്പോലെ മരണപ്പോ തീയിൽ ചായുന്നതു കണ്ടു. മുറ യുതിയിലും മേഖലിലും എ നേരു നിംബാഗ്രാമത്തിന്നു അതുകെടൈയു കാൽ പിണ്ണംതു തോനു ഡിം ആന മറിഞ്ഞുവിണ്ണു. ആഴുനേപ്പോൾ നോക്കു നേരാം ഓടിവുന്നു അതുകെയു കണ്ടു തോൻ തുള്ളപ്പോയി. അരുന്ധ ക്രൂവിക്കാടും കടനു കുന്നേരു പത്രത്വാര അട്ടതെത്തത്തി പ്ലൂഡി. എനിക്ക് ഒരു ശ്രൂക്കാരത്തിലും ചീയുവാൻ നില്കു ത്തി ഉണ്ടായില്ലെന്നു. എന്നേ വിധി ഇങ്ങിനെയായിപ്പോയ ല്ലോ ആന വിചാരിച്ചു എന്നേരു കുള്ളിൽ വെള്ളിം നിറ തെന്നു. ആനിക്ക് ഭാത്തുമക്കുളേയും, വെന്നുമിത്രാഭിക്കുളേയും ഓമ്മവന്നു. തോൻ മുത്തപ്പുണ്ണലേവത്തിന്നു മുടവും വല ലും ഓരോ പഴങ്ങൾ നേന്നു അരുന്ധ തുവിക്കുയും നീട്ടി എക്കുഡിം നാബുവാര അട്ടതെത്താണി. തോനെന്തുചെയ്യും? നാറിയോടാണെങ്കിൽ ഒരു കൈ നോക്കാമായിരുന്നു. അരുന്ധ യോടെന്താക്കാൻ? അരുന്ധ പിന്നെയും അട്ടത്തു എനിക്കു ഒരു വിറവന്നു തോൻ പെട്ടെന്നുള്ളേറുന്നിനു, മണ്ണഴിച്ചു

നിവർത്തിപ്പിടിച്ചു, ആനുയുടെ നേരെ നേരു രണ്ട് വട്ടം കുറഞ്ഞു. പൈതൃക പട്ടിവെട്ട് ചാംബലുക്കൊണ്ട് ആ സുപ്രതികം തിരിഞ്ഞെത്താടിക്കുളിഞ്ഞു. എൻ്റെ മുക്ക് എൻ്റെ ജീവനു രക്ഷിച്ചു എന്ന പാശത്താൽ അലക്കാന്ന് വിപ്രോസം വരുന്നു. തോൻ അതു തക്കതായ വിലക്കവില്ല കൂടും ബുദ്ധാവിലും അരയക്കാമെന്നു നിയുഖിച്ചു. ശിപാഹി നിലത്തിട്ടുചു എൻ്റെ തോക്കം എടുത്തു തോൻ പിന്നു യും വളരെ സുക്ഷിച്ചുംകൊണ്ട് തെക്കേരട്ട് നടന്നു മുട്ടോളം ഉയരത്തിൽ പുത്രക്കുട്ടവും, അതിനേമലാക്കു പോരകടി കുന്ന ഉണ്ണിക്കുട്ടവും ഇംഗ്ലീഷിന്നുകൊണ്ട് നടക്കാൻ എട്ട് നേരും ഒരേത്തു നില്പാൻതന്നെ പ്രധാനമായിരുന്നു. തോൻ ഒരു മുഖപത്ര വാര നടന്നപ്പോൾ പട്ടിഞ്ഞാട്ട് ഫോ കുന്ന ദയ പാത കണ്ണിച്ചതി. തോൻ ആനുപാനങ്ങളാട്ട് അതിൽ പ്രവേശിച്ചു, പട്ടിഞ്ഞാരോട് തിരിഞ്ഞെപ്പോൾ ഒരു വലിയ കാട്ടാന ആ പാതയിൽനിന്നു ഓട ടെക്കുന്ന കണ്ണിട്ട് എൻ്റെ തെട്ടിപ്പോഡി. ആനുയുടെ പിന്നഭാഗം മാത്രം എന്നിക്ക് കാണാൻ പാട്ടണായിരുന്നുള്ളത്. പെയ്മലപോലെ ഇരിക്കാനും ആനുനയത്തന്നെ കാഴ്ചാമുണ്ട് നു വിഹാരിച്ചു തോൻ എൻ്റെ ഗൈപ്പും എടുത്തു പിടിച്ചു. ആൻ മെല്ലു നോ" കഴുത്തു തിരിച്ചെപ്പോൾ ചെവിക്കുണ്ടോ" ലാക്കാക്കി തോൻ റീം ഏർന്നുണ്ടു ചെടിവെച്ചു. പാർത്തമുഹകളിൽനിന്നു എൻ്റെ വെടിയുടെ മാറ്റവാലി വള്ളേരെ വട്ടം കേട്ടു. ആന ആക്കുപ്പാട്ട നേരു വിരുച്ചു ചേ ഭാഗംകൊഞ്ചു മറിഞ്ഞുവിണു തോൻ സഞ്ചാശംകരി ണ്ടു മുന്നവട്ടം മുക്കിവിളിച്ചു. വെടിയും മുക്കിയും കേട്ടിട്ടു

പത്രനിമിഷം തിനാളളിൽ “ഹോറ്റ്” ഉള്ളാഗസ്മനാർ അവിടെ എത്തി. എന്ന ഒന്ന് എഴുണ്ടിരു. കാട്ടാനയെ വെടിവെക്കിന്നത് “എനിക്ക് പുല്ലാണെന്ന്” ടറൻറുംകൊണ്ട് പത്രത്തംഫോലെ കിടക്കുന്ന ആനയുടെ ശവം ചുണ്ടി ക്കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവർ അട്ടത്തുവെന്ന ആനയെ ഒന്ന് നോക്കി, “അരയ്യാ ചതിച്ചു. ഇത്” കാട്ടാനയല്ല, ഒരു വന്നുണ്ടിന്നറ സൃഷ്ടത്താനാണ്, കാലിനിട മങ്ങലയും തുടി ഉണ്ട്—അതരായിരും ഇരുപ്പിക നഞ്ചാം കൊടുക്കേണ്ടി വരും” എന്ന് ആനക്കാർ പറയുന്നതു കെട്ടേണ്ടോ കാട്ടാന വന്ന എന്ന കൊല്ലിടു്” എന്ന പിരപിരിയുംകൊണ്ടു എന്ന അവിടത്തെന്ന ഇരുന്നുപോയി.

